

تحلیل رابطه سرمایه اجتماعی و جرم در سطوح خرد و کلان

مسعود چلبی، محمد مبارکی

مفهوم «سرمایه اجتماعی» به دلیل ماهیت و محتوایی که دارد تقریباً با تمامی موضوعات و مسائل مطرح در حوزه انسانی و اجتماعی، از جمله حوزه آسیب‌های اجتماعی و بدخصوصی جرم، ارتباط پیدا می‌کند. با توجه به این تأثیرات مستقابل، هدف تحقیق حاضر بررسی و شناسایی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم می‌باشد. این مطالعه از دو قسمت مجزا تشکیل شده است: قسمت اول، پیماشی است در بین ۳۲۰ نفر از افراد عادی بالای ۱۸ سال شهر تهران و مجرمان زندان‌های اولین، رجایی شهر و ورامین. قسمت دوم، تحقیق در سطح بین‌المللی و به صورت تحلیل ثانویه بوده و مقطع زمانی خاص (۱۹۹۷ تا ۱۹۹۹) را شامل می‌شود. برای تحلیل داده‌ها از رگرسیون چند متغیره، رگرسیون لوگستیک و مدل‌سازی معادلات ساختناری استفاده شده است. یافته‌ها نشان می‌دهند که هم در سطح کلان و هم در سطح خرد بین سرمایه اجتماعی و جرم رابطه منفی و معناداری وجود دارد.

مفهوم کلیدی: سرمایه اجتماعی، اعتماد اجتماعی، آنومی، نابرابری، توسعه، جرم.

مقدمه

مفهوم سرمایه اجتماعی^۱ که به تازگی در نوشتۀ‌های مربوط به علوم اجتماعی وارد شده است به طور خلاصه شامل سرمایه و منابع حاصل از نهادها، روابط و هنجارهایی است که کشن متقابل اجتماعی جامعه را به لحاظ کمی و کیفی شکل می‌دهند. این مفهوم به دلیل ماهیت و محتوایی که دارد از این پتانسیل برخوردار است تا در تحلیل‌های نظری در حوزه‌های مختلف

1. Social Capital

به کار گرفته شود، که یکی از آن‌ها حوزه آسیب‌های اجتماعی است. امروزه ماهیت پیچیده آسیب‌های اجتماعی ایجاد می‌کند تا در برخورد و شناخت با تجدید و تکمیل نظریات موجود، با اتكا به یافته‌های نوین، دایرۀ شناخت خود را گستردۀ تر سازیم. از این منظر سرمایه اجتماعی به عنوان ابزاری اساسی قابلیت و کارایی بالایی در تبیین و توضیح مسائل و مشکلات، ازجمله آسیب‌های اجتماعی، دارد. چنان‌چه می‌توان از آن به عنوان راه حل مشکلات اجتماعی نام برد. بنابراین، در صورتی که عناصر این مفهوم به خوبی مورد بررسی قرار گیرد و در یک قالب منسجم مدون گردد، قادر است تا به خوبی در شناخت و تحلیل آسیب‌ها مؤثر واقع شده و راهکارهای مناسبی را در بحث پیشگیری در اختیارمان قرار دهد.

با توجه به تأثیرات متقابل سرمایه اجتماعی با مسائل گوناگون جامعه، به خصوص آسیب‌های اجتماعی و نحوه حضور آن در زندگی کنشگران اجتماعی، در این مطالعه ابتدا سعی خواهیم نمود تعریف سرمایه اجتماعی و ابعاد مختلف آن را در سطوح گوناگون مشخص کرده و سپس رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم را هم در سطح کلان و هم در سطح خرد مورد بررسی قرار داده و مکانیسم‌هایی را که در این رابطه دخیل هستند نمایان سازیم.

واکاوی منابع موضوع

سرمایه اجتماعی یک مفهوم چندوجهی و در حال حاضر یک مفهوم نامشخص با تعدادی از تعاریف رقیب می‌باشد. این ویژگی باعث یکی از پرمناقشه‌ترین موضوعات در بین دانشمندان اجتماعی در دهه‌های اخیر شده است و آن این‌که سرمایه اجتماعی چیست و چگونه مورد سنجش قرار می‌گیرد. این مسئله بحث و انتقادات زیادی را در محاذل دانشگاهی به همراه داشته است و باعث افزایش ابهامات پیرامون تعاریف متعدد این مفهوم در حوزه‌های گوناگون توسط افراد مختلف شده است. به طوری که در بررسی متابع موضوع با انبوهی از تعاریف روبرو می‌شویم که در حوزه‌های متفاوتی ارائه شده‌اند. بررسی و مرور این تعاریف گوناگون احتمالاً نسبت به تعیین معرفه‌ای مشترک برای مفهوم سرمایه اجتماعی کمک خواهد نمود و از این طریق می‌توان یک سنجش مشترکی را از این مفهوم به عمل آورد. بنابراین در زیر به برخی از این تعاریف اشاره می‌گردد:

جیمز کلمن^۱ سرمایه اجتماعی را به وسیله کارکردش تعریف نموده است. به نظر او سرمایه اجتماعی هنگامی ایجاد می‌شود که روابط میان اشخاص به شیوه‌ای تغییر یابد که کنش را آسان

1. James Coleman

سازد. بنابراین، سرمایه اجتماعی شئ واحدی نیست، بلکه جنبه‌های متفاوت ساختار اجتماعی را در بر می‌گیرد که کنش جمعی و فردی را ترویج می‌نماید (رازنفیلد، ۲۰۰۱: ۲۸۴). از دیدگاه پیر بوردیو^۱، سرمایه اجتماعی حاصل جمع منابع بالقوه و بالفعلی است که نتیجه مالکیت شبکه‌بادامی از روابط نهادی شده بین افراد و به عبارت ساده‌تر، عضویت در یک گروه می‌باشد (فیلد، ۲۰۰۳: ۱۵؛ برونوینگ و دیگران، ۲۰۰۰؛ استرگرن و دیگران، ۲۰۰۳). برای او، پیوندهای بادام و متراکم از اهمیت خاصی برخوردار است. چراکه میزان سرمایه اجتماعی هر فرد بستگی به تعداد روابط و میزان سرمایه (فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی) تملک شده توسط هر رابطه دارد (فیلد، ۲۰۰۳: ۱۷).

همچنین رابرت بوتنام^۲ اعتقاد دارد که سرمایه اجتماعی وجود گوناگون سازمان اجتماعی، نظیر اعتماد، هنجارها و شبکه‌های است که می‌توانند با تسهیل اقدامات هماهنگ کارایی جامعه را بهبود بخشند. (پوتنام، ۱۳۸۰: ۲۸۵). در مقابل، فوکویاما^۳ سرمایه اجتماعی را وجود مجموعه معینی از هنجارها یا ارزش‌های غیر رسمی تعریف می‌کند که اعضای گروهی که همکاری و تعاون می‌انشان مجاز است در آن سهیم هستند. از نظر او مشارکت در ارزش‌ها و هنجارها به خودی خود باعث تولید سرمایه اجتماعی نمی‌گردد، چراکه این ارزش‌ها ممکن است شامل سجایایی از قبیل صداقت، ادای تعهدات و ارتباطات دو جانبه باشد (فوکویاما، ۱۳۷۹: ۱۱-۱۲).

از نظر پکستان^۴ منظور از سرمایه اجتماعی آن دسته از روابط اجتماعی است که می‌تواند تولید کالاهای مادی یا غیر مادی را تسهیل نماید (پکستان، ۲۰۰۲: ۲۵۶). به اعتقاد او سرمایه اجتماعی دارای دو بعد اصلی می‌باشد: ۱. روابط عینی میان افراد از یک طرف و ۲. پیوندهای ذهنی بین همان افراد از طرف دیگر (فیلد، ۲۰۰۳: ۶۷). با این دو بعد، این تعریف از سرمایه اجتماعی هم روابط بین افراد را در بر می‌گیرد که کلمن بر آن تأکید نموده بود و هم اینکه در واقع این روابط باید براساس تئوری برودیو ذهنی، مبتنی بر اعتماد و مشیت باشد (پکستان، ۲۰۰۲: ۲۵۶). چلبی نیز معتقد است، منظور از سرمایه اجتماعی گزینه‌های رابطه‌ای موضع اجتماعی می‌باشد. از نظر وی، برای هر موضع اجتماعی بالقوه چهار نوع گزینه رابطه‌ای قابل تصور است. این گزینه‌ها عبارتند از: روابط اجتماعی، روابط اجرایی، روابط گفتمنانی و روابط مبادله‌ای. گزینه‌های رابطه‌ای برای اشغال‌کننده موضع بالقوه در حکم منابع ارزشمند محسوب

1. Pierre Bourdieu

2. Robert Putnam

3. Fukuyama

می‌شوند که در روابط اجتماعی قابل تبدیل به دارایی‌های مختلف برای کنشگر هستند. به عبارت دیگر، مجموع گزینه‌های رابطه‌ای مربوط به موضع اجتماعی منبع بالقوه افزایش رتبه اجتماعی را تشکیل می‌دهد (چلبی، ۱۳۷۵: ۱۷۰).

به طور کلی، عناصری که از مجموع تعاریف و نظریات ذکر شده می‌تواند به عنوان شاخص‌های سرمایه اجتماعی استخراج شود، شامل کنش‌های متقابل اجتماعی، تعاملات بین افراد، گروه‌ها و اجتماعات، تعهدات و انتظارات، هنجارها و ضمانت‌های اجرایی مؤثر، ظرفیت بالقوه اطلاعات، اعتماد اجتماعی، انواع روابط، پیوندها، انسجام اجتماعی و استفاده از منابع و منافع مشترک آن می‌باشد.

آخری بیشتر تئوری پردازان سرمایه اجتماعی (اعم از عالمان سیاسی و جامعه‌شناسان) بر دو عنصر اصلی این مفهوم تأکید دارند: نخست، اعتماد میان اعضای اجتماع، و دیگری مشارکت در سازمان‌های اجتماعی. این عناصر با چیزی که رازنفیلد، مسٹر و باومر (۲۰۰۱: ۲۸۵) به ترتیب اعتماد اجتماعی^۱ و مشارکت مدنی^۲ نامیده‌اند مطابقت دارند. با پیروی از این دیدگاه، می‌توان گفت که سرمایه اجتماعی دارای دو بعد کمی و کیفی می‌باشد: از نظر بعد کمی، سرمایه اجتماعی یک کمیت است؛ یعنی در جامعه هرچه مشارکت بیشتر باشد و تعداد انجمن‌های داوطلبانه یا، به عبارتی، سازمان‌های غیر دولتی (NGOs) بیشتر باشد سرمایه اجتماعی نیز بیشتر خواهد بود. کمیت خود دو بعد مختلف دارد، یک بعد تعداد سازمان‌های داوطلبانه در جامعه و بعد دیگر تعداد اعضای هر یک این گروه‌ها می‌باشد. همچنین میزان روابط افراد با اعضای خانواده، دوستان و آشنايان و به طور کلی با دیگران شامل بعد کمی سرمایه اجتماعی می‌گردد. بر طبق نظر لین (۲۰۰۱)، روابط باعث تقویت هویت شرکت‌کنندگان و به رسمیت شناختن آن‌ها به عنوان عضوی از یک رابطه، افزایش جریان اطلاعات بین مردم، بر جسته کردن عضویت فردی دیگران در یک رابطه و اعتبار اجتماعی توأم با آن و اعمال نفوذ بر دیگرانی که خارج از انجمن هستند شده و از این طریق متابع سرمایه اجتماعی را فراهم می‌سازد (مک‌کارتی و دیگران، ۲۰۰۲: ۸۳۴).

از نظر بعد کیفی، باید اذعان داشت که سرمایه اجتماعی دارای بعد کیفیتی مهمی است. برای برآورد جامع سرمایه اجتماعی می‌بایست میزان همبستگی و درجه انسجام درون‌گروهی، اعتماد متقابل بین کنشگران، احساسات مثبت و به طور کلی بعد ذهنی آن نیز مد نظر قرار گیرد. کیفیت نیز خود دارای دو بعد می‌باشد. یک بعد همبستگی درون‌گروهی است و بعد دیگر

همبستگی بین گروهی یا انسجام بین گروه‌های موجود در جامعه می‌باشد. چنان‌چه در یک جامعه اعتماد و انسجام درون‌گروه‌ها بالا باشد، اما بین گروه‌های مختلف انسجام پایین بوده یا وجود نداشته باشد، این فرآیند تأثیرات منفی برای کل جامعه خواهد داشت و درواقع سرمایه اجتماعی موجود از نوع منفی خواهد بود.

با بررسی ابعاد مختلف سرمایه اجتماعی می‌توان دو نوع عمدۀ این سرمایه را مشخص نمود:

الف. سرمایه اجتماعی شناختی (رابطه‌ای):

این نوع از سرمایه به تجلیات انتزاعی تر سرمایه اجتماعی، از قبیل اعتماد، هنجارها و ارزش‌هایی، اشاره دارد که کنش‌های متقابل میان مردم را تحت تأثیرقرار می‌دهند (پاراس، ۲۰۰۳: ۴).

ب. سرمایه اجتماعی ساختاری (نهادی):

تجلى ساختاری به جنبه‌های قابل رویت و شاید عینی‌تر (قابل لمس‌تر) مفهوم سرمایه اجتماعی بر می‌گردد. از قبیل؛ نهادهای محلی، سازمان‌ها و شبکه‌های موجود در میان مردم که قادر به پیگیری اهداف فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی می‌باشند (همان). جنبه ساختاری باعث ایجاد روابط افقی و روابط عمودی در جامعه می‌گردد و از این طریق سرمایه اجتماعی کل جامعه را تقویت می‌نماید.

با توجه به این واقعیت که سرمایه اجتماعی می‌تواند در انواع مختلف وجود داشته باشد، می‌توان گفت که سرمایه اجتماعی همیشه برای تمام اعضای یک جامعه دارای تأثیرات مثبت نیست، بلکه فقط در صورتی می‌تواند مثبت باشد که هم سرمایه شناختی و هم سرمایه ساختاری هر دو به میزان بالایی در جامعه وجود داشته باشد. در غیر این صورت ما شاهد انواع دیگر سرمایه اجتماعی خواهیم بود که ممکن است پیامدهای نامناسبی برای جامعه داشته باشد. حالت‌های مختلف ترکیب انواع سرمایه همراه با شیوه‌های اصلاحی مناسب آن در شکل (۱) نشان داده شده است.

		قوی	ضعیف
		سرمایه اجتماعی با تکلیف: حوزه گسترش را فعالیت‌ها	سازمان‌های قوی تکلیف: مشروع‌سازی، تشدید
قوی	قوی	انجمن‌های سنتی تکلیف: کمک به توسعه ساختارها و هنجارها	آنومی، ذره‌نگرانه، غیراخلاقی
	ضعیف		تکلیف: کمک به توسعه ساختارها و هنجارها

منبع: کریشننا، ۱۹۹۸: ۷۹.

شکل ۱. طبقه‌بندی انواع سرمایه

بنابراین، سرمایه اجتماعی تنها به منزله مجموعه‌ای از نهادهای انجمن‌ها و گروه‌هایی که دور هم جمع می‌باشند و به یکدیگر چسبیده‌اند نیست، بلکه بیانگر شدت و نوع رابطه بین آن‌ها و بین کنشگران در جامعه است. لذا هریک از تعاریف و دیدگاه‌های موجود در ارتباط با سرمایه اجتماعی نه به عنوان دیدگاه‌های جایگزین، بلکه به عنوان ابعاد مکمل جریان سرمایه اجتماعی می‌تواند در نظر گرفته شود.

پس از توصیف مفهوم سرمایه اجتماعی، به برسی و تعریف جرم^۱ به عنوان متغیر دیگر تحقیق حاضر می‌پردازیم. علمای حقوق کیفری هریک جرم را به گونه‌ای تعریف کرده‌اند. هریک از این تعاریف با تمام ژرفکاری اغلب از گرایش‌های نظری مکتب‌های خاصی ملهم بوده است. برای نمونه مکتب عدالت مطلق جرم را «هر فعل مغایر اخلاق و عدالت» تعریف کرده است و یا بنا به تعریف گاروفالو یکی از بنیادگذاران دانش جرم‌شناسی جرم عبارت است از تعرض به احساس اخلاقی پسر یعنی «جریمه‌دار کردن آن بخش از حس اخلاقی که احساسات بنیادی نوع خواهانه یعنی شفقت و درستکاری را شامل می‌شود». همچنین کارارا که بیشتر به او صاف یعنی جرم توجه داشته است جرم را «نقض یکی از قوانین دولت ناشی از فعل خارجی انسان که ایفای وظیفه یا اعمال حقی آن را تجویز نکند و مستوجب کیفر باشد» تعریف نموده است. در تعریف دیگری که از حقوق‌دان فرانسوی روکس منقول است، علاوه بر عنصر قانونی و مادی جرم، عنصر روانی نیز در تعریف منظور شده است. در این تعریف: «جرائم عبارت است از تجلی خطای اراده شخص برخلاف حق که قانون برای آن کیفری تعیین کرده است» (اردبیلی، ۱۳۷۹: ۱۱۹).

از آن‌جا بیکاری که مفهوم جرم از یک طرف با زمان ارتباط دارد و از طرف دیگر، باید جنبه مکانی آن نیز در نظر گرفته شود؛ به این صورت که آن‌چه در زمانی خاص از طرف اجتماع و از دید افراد جرم محسوب می‌شود، ممکن است در زمانی دیگر به علت تغییر شرایط اجتماعی و به علت ارزش‌های فرهنگی فاقد آن اعتبار گردد (صدقی، ۱۳۷۲: ۱۳)، بنابراین ارائه هر تعریف دقیقی از جرم بایستی در چهارچوب شرایط فرهنگی و اجتماعی زمان و مکان مورد نظر صورت گیرد تا مطابق با نظرات و اندیشه‌های افراد آن جامعه باشد.

در این مطالعه بنابر ملاحظات کاربردی، تعریف قانونی جرم مدنظر قرار می‌گیرد. طبق این تعریف «هر فعل یا ترک فعلی که در قانون برای آن مجازات تعیین شده باشد جرم محسوب می‌شود».

با توجه به تعریف فوق مشخص می‌گردد که مفهوم جرم متفاوت با کجروی است. چراکه کجروی را می‌توان «ناهمنایی با هنجار یا مجموعه هنجارهای معینی تعریف کرد که توسط تعداد قابل ملاحظه‌ای از مردم در اجتماع یا جامعه‌ای پذیرفته شده است» (گیدنز، ۱۳۸۱: ۱۴۹). درواقع، رفتار انسحابی به مفهوم رفتاری است که به طرقی با انتظارهای رفتاری مشترک یک گروه خاص سازگاری ندارد و دیگر اعضای جامعه آن را ناپسند یا نادرست می‌دانند (ستوده، ۱۳۷۳: ۳۰). در صورتی که ارتکاب جرم چیزی جز نقض قانون نیست، به عبارت دیگر، «جرائم زیر پا گذاشتن قوانین اجتماعی رفتاری است که توسط افرادی که قدرت سیاسی و اجتماعی را در دست دارند، به صورت مجموعه قوانین جنایی تفسیر و بیان گردیده است» (سیگل، ۲۰۰۱: ۲۰۰۱). به طور کلی، با الهام از نظر لاری جی. سیگل^۱ (۲۰۰۱) می‌توان انواع مختلف جرائم را در چهار طبقه عمده دسته‌بندی کرد:

۱. جرایم خشونت‌آمیز^۲: شامل قتل، سرقت مسلحانه، زنای به عنف، ضرب و جرح شدید و...

۲. جرایم مالی^۳: شامل اعمالی است که برخلاف قانون جنایی بوده و مبتغی بر کسب سود و یا اضرار به مال غیر، بدون توسل به زور، است. مانند: سرقت، خیانت در امانت، صدور چک بلا محل و...

۳. جرایم یقه سفید و سازمان یافته^۴: جرایم یقه سفید شامل فعالیت‌های غیر قانونی افرادی است که در بخش‌های مرتفه‌تر جامعه هستند و جرایم سازمان یافته به فعالیت‌های هماهنگ یافته‌ای اطلاق می‌گردد که بسیاری از ویژگی‌های سوداگری متعارف را دارند؛ اما غیر قانونی محسوب می‌شوند (گیدنز، ۱۳۸۱: ۱۷۹). مواردی از این نوع جرایم عبارتند از: رشوه، اختلاس، کلاهبرداری‌های مالیاتی و جرایم سطح بالا.

۴. جرایم علیه نظم عمومی^۵: شامل آن دسته از اعمال غیرقانونی می‌شود که بهبودی عمومی جامعه را تهدید می‌نمایند و اصول اخلاقی پذیرفته شده را به چالش می‌کشند. (سیگل، ۲۰۰۱: ۴۳۰). نمونه‌هایی از آن شامل همجنس‌بازی، روسپی‌گری (فحشا) و استفاده از مواد مخدوش می‌باشد.

به طور خلاصه، این نوع طبقه‌بندی رفتارهای مجرمان براساس تعریف قانونی شان

- 1. Larry J. Siegel
- 3. Property crimes
- 5. Public order crimes

- 2. Violent crimes
- 4. White-Collar and organized crimes

و نتایج شان شامل: وارد آوردن آسیب‌های فیزیکی به دیگران، حیف و میل کردن دارایی افراد دیگر و سرپیچی از قوانین طرح شده برای حفظ اخلاقیات عمومی می‌تواند برای بررسی جرم و انواع آن مفید باشد. چراکه با استفاده از آن می‌توان یک دیدگلی نسبت به جرم پیدا نمود.

چهارچوب نظری

ثئوری‌های زیادی در طول زمان سعی نموده‌اند رابطه سرمایه اجتماعی و جرم را بررسی نمایند. به طوری که در برخی از دوره‌ها تعداد آن‌ها افزایش و در دوره‌ای دیگر کاهش یافته است. اگر بخواهیم یک تقسیم‌بندی کلی از این ثئوری‌ها داشته باشیم می‌توانیم بگوییم که انواع این ثئوری‌ها عبارتند از: ثئوری انتخاب، ثئوری‌های ساختار اجتماعی، ثئوری‌های فرآیند اجتماعی، ثئوری‌های ترکیبی و ثئوری‌های مرتبط دیگر. در هریک از این ثئوری‌ها به روش‌های مختلف سعی شده است از مفهوم سرمایه اجتماعی یا یکی از معرف‌های آن برای کمک به تبیین توانایی‌های متفاوت اجتماعات انسانی نسبت به حل دامنه وسیعی از مسائل جمعی مانند جرم استفاده گردد. در زیر به برخی از مهم‌ترین آن‌ها اشاره می‌گردد:

از دیدگاه انتخاب عقلانی، افرادی که دارای انتخاب‌های عقلانی هستند، زمانی مرتکب جرم می‌شوند که سود خالص مورد انتظاری که از این فعالیت به دست می‌آید بیشتر از آستانه اخلاقی^۱ آن‌ها باشد (للمرن و دیگران، ۱۹۹۹: ۱۳). بتایراین با توجه به ثئوری انتخاب ویلسون و هرنستین (۱۹۸۵)، می‌توان گفت که کاهش بالقوه پیوندهای اجتماعی می‌تواند به آسانی به عنوان بازدارنده بالقوه در نظر گرفته شود؛ چراکه این کاهش از نظر فرد به عنوان هزینه‌ای برای ارتکاب یه جرم محسوب شده و او این هزینه را با سود خالص آن مقایسه کرده و تصمیم‌گیری نهایی را نسبت به انجام دادن رفتار به وجود می‌آورد. ساچ و کانازاروا (۲۰۰۲) نیز استدلال کرده‌اند که روابط با دوستانی که رفتار ضد اجتماعی را ارزش می‌نهند، جرم را از طریق فرآیندهای بسیار مشابه با انتخاب ترویج می‌نماید. به خاطر این‌که در این نوع روابط متزلج اجتماعی افزایش یافته و طرد اجتماعی به وسیله مجموعه‌ای از رفتارهای جرم‌آمیز جلوگیری می‌شود. در نهایت، براساس ثئوری انتخاب عقلانی می‌توان گفت که در صورت وجود سرمایه اجتماعی مثبت و وجود روابط گرم مستقابل و اعتماد کافی بین

1. Moral threshold

اعضای جامعه، افراد در اغلب موارد مرتکب جرم نمی‌شوند به خاطر این‌که با انجام دادن آن شبکه روابط خود را از دست داده و از طرف کسانی که با آن‌ها رابطه داشته‌اند طرد می‌شوند و این فرآیند هزینه زیادی برای آن‌ها خواهد داشت و ارتکاب جرم به صرفه نخواهد بود.

شوری‌های ساختار اجتماعی اظهار می‌نمایند که نیروهای اقتصادی و اجتماعی در جهت تخریب نواحی طبقات پایین‌تر عمل می‌نمایند و بسیاری از ساکنان آن‌ها را درون الگوهای رفتاری جرم‌آمیز قرار می‌دهند. این شوری‌ها وجود گروه‌های نوجوان نظارت نشده، میزان جرم بالا و بی‌نظمی اجتماعی در مناطق فقرنشین را به عنوان مسائل اجتماعی عمده در نظر می‌گیرند (سیگل، ۱۹۰۱: ۲۰۰). به‌طور کلی، سه شاخه مستقل اما مطابق با هم در درون دیدگاه ساختار اجتماعی وجود دارد که عبارتند از: شوری بی‌سازمانی اجتماعی^۱ (شاو و مککی، ۱۹۴۲؛ سمپسن، ۱۹۸۷-۱۹۸۵؛ بورسیک، ۱۹۸۶-۱۹۸۸؛ سمپسن و گروز، ۱۹۸۹؛ بورسیک و گرامیک، ۱۹۹۳؛ سمپسن و رادنبوش، ۱۹۹۹)، شوری فشار^۲ (شوری آنومی، شوری معروفیت نسبی (جودیس بلاو و پیتر بلاو، ۱۹۸۲؛ ویلکینسون، ۱۹۹۶؛ کاواچی و همکاران، ۱۹۹۹)، شوری فشار عمومی (رابرت اگنیو، ۱۹۹۷)) و شوری انحراف فرهنگی^۳ که هریک از آن‌ها به نوعی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم را تبیین می‌نمایند.

شوری بی‌سازمانی اجتماعی شاو و مککی (۱۹۴۲) و اخیراً کار انجام شده به وسیله بورسیک (۱۹۸۸ و ۱۹۸۶)، سمپسن (۱۹۸۵، ۱۹۸۶، ۱۹۸۶۰، ۱۹۸۷ و ۱۹۸۵) و دیگران بر روی سازگاری گروهی نسبت به فرآیندهای اجتماعی، از قبیل شهرنشینی و تغییر الگوهای رشد اقتصادی، بیشتر از بزهکاری فردی تأکید می‌نماید (رز و کلیر، ۱۹۹۸: ۲). اساس این شوری آن است که برخی اجتماعات به خاطر اختلال در فرآیندهای رسمی و غیر رسمی کنترل اجتماعی قادر به خود تنظیمی مؤثر^۴ نیستند. این شرایط متجر به مختل شدن ساختار سازمانی محله می‌شود که سمت شدن پیوندهای ساکنان نسبت به هم‌دیگر و نسبت به اجتماع را به دنبال خواهد داشت. در نتیجه برخی ساکنان به‌طور طولانی مدت از کنترل‌های اجتماعی هنجاری پیروی نخواهند کرد. چراکه این اجتماعات بی‌سازمان قادر به درک ارزش‌های مشترک ساکنان و حل مسائل مختلف نیستند. به خاطر این‌که آن‌ها نمی‌توانند وفاق مربوط به ارزش‌ها، هنجارها، نقش‌ها یا توافقات سلسله‌مراتبی را در میان اعضایشان ایجاد یا حفظ نمایند.

1. Social disorganization theory

2. Strain theory

3. Cultural deviance theory

4. Effectively Self-Regulation

بر طبق تئوری بی‌سازمانی اجتماعی، سرمایه اجتماعی پایه و اساس کنترل اجتماعی است، به خاطر این‌که آن نیروی جمعی بیرونی را برای تحمل نظم به وجود می‌آورد. آن چیزی است که گروه‌ها را نسبت به تحمل هنجارها و در نتیجه نسبت به افزایش سطوح کنترل غیر رسمی‌شان توانا می‌سازد. بنابراین، اجتماعات سازمان‌نیافته تا حدودی گرفتار جرم و شرایط منفی دیگر می‌باشند، به خاطر این‌که آن‌ها قادر به اثبات سرمایه اجتماعی لازم نیستند (رز و کلیر، ۱۹۹۸: ۸).

تئوری فشار قرض می‌کند که وقایع پر تنفس در خانواده یا محله منجر به احساسات منفی و بعداً بزهکاری می‌گردد. بدرویه اگر منابع هنجاری چیره شود، مثلاً حمایت والدین و همسالان قابل دسترس نباشد (کاتر، ۲۰۰۲: ۳۱). براساس این تئوری می‌توان گفت که فقدان تعلقات اجتماعی همچنین کاهش سرمایه اجتماعی هم در جامعه و هم در درون خانواده باعث می‌شود که افراد هنگام روبعرو شدن با منابع فشار نتوانند بر آن‌ها غالب نمایند، در نتیجه احساسات منفی در افراد ایجاد می‌شود که منجر به جرم و بزهکاری خواهد شد.

شاخه سوم تئوری ساختار اجتماعی تأثیرات بی‌سازمانی اجتماعی و فشار را با هم تلفیق می‌نماید و سعی دارد تبیین کند که چگونه مردم با زندگی در محلات بی‌سازمان نسبت به انزوای اجتماعی و محرومیت اقتصادی واکنش نشان می‌دهند. به خاطر تحلیل رفتگی سبک زندگی، ناکامی و افسردگی، اعضای طبقات پایین تر جامعه خوده‌فرهنگ مستقلی را با مجموعه فواین و ارزش‌های خودی ایجاد می‌کنند (سیگل، ۲۰۰۱: ۲۰۹)، که این خوده‌فرهنگ کجرو در میان افراد طبقات پایین جامعه باعث می‌شود که آن‌ها به یکدیگر اعتماد زیادی داشته باشند و همبستگی خود را در مقابل طبقات دیگر جامعه حفظ نمایند. این امر منجر به افزایش سرمایه اجتماعی درون‌گروهی شده و سازماندهی تبهکاران محلی را به دنبال خواهد داشت. این نوع سرمایه اجتماعی ممکن است جرم درون‌گروهی را کاهش دهد؛ اما آن را برای شهر یا کشور به عنوان یک کل افزایش خواهد داد.

سرمایه اجتماعی از طریق مکانیسم‌های دیگری نیز می‌تواند میزان جرم افراد و جامعه را تحت تأثیر قرار داده و آن را کاهش یا افزایش دهد. این مکانیسم‌ها را می‌توان در فرآیندهای روان‌شناختی اجتماعی و کنش‌های متقابل مشترک با مردم در تمام بخش‌های ساختار اجتماعی جست‌وجو کرد. تئوری‌های فرآیند اجتماعی بر کنش‌های متقابل مردم با سازمان‌های گوناگون، نهادها و فرآیندهای اجتماعی تأکید می‌نمایند و مطرح می‌کنند که اگر روابط موجود در بین مردم از نوع مثبت و گرم باشد، مردم می‌توانند از عهده مسائل اجتماعی برآیند. اما اگر این روابط

منفی و مخرب باشند مردم را با مشکل مواجه ساخته و جرم و جنایت را در جامعه افزایش خواهند داد.

یکی از نظریه‌پردازان این حوزه ادوین ساترلند می‌باشد که نقش کنش متقابل اجتماعی را در شکل‌گیری رفتار و گرایشات انسان‌ها مورد تأکید قرار داده و معتقد است رفتار مجرمانه در اثر تماس و همتشینی با الگوهای جنایی آموخته می‌شود. هرچه تماس افراد با چنین محیط‌هایی زودتر آغاز شود (سن افراد)، تکرار تماس به دفعات بیشتر باشد (فراوانی معاشرت)، ارتباط تزدیک‌تر و عمیق‌تر باشد (عمق معاشرت) و مدت زمان معاشرت طولانی‌تر باشد، احتمال این‌که فرد در نهایت به یک برهکار تبدیل شود، بیشتر است (روزبهانی، ۱۳۷۸: ۸۹؛ روزبهانی، ۱۴۰۱: ۱۹۹۶). بر طبق دیدگاه پیوند افتراقی^۱ ساترلند، می‌توان گفت که هرچه روابط فرد با گروه‌های همسال کجرو بیشتر باشد احتمال زیادی وجود خواهد داشت که او مرتکب جرم گردد. این نکته روابط بین سرمایه اجتماعی و جرم را پیچیده‌تر می‌نماید. چراکه این فرض متضاد با فرضی است که می‌گوید سرمایه اجتماعی بیشتر منجر به جرم کمتر خواهد شد. برای حل این تناقض، می‌توان از وجود دو نوع تمایز در درون مفهوم سرمایه اجتماعی کمک گرفت. نخست، سرمایه اجتماعی ثمربخش – نوعی که ممکن است تغییرات نهادی ایجاد کند و توسعه را تسهیل نماید و دوم، سرمایه اجتماعی فاسد – شبکه‌هایی که فعالیت‌های مجرمانه را تشویق می‌نمایند. با اضافه کردن مفهوم سرمایه اجتماعی به تئوری پیوند افتراقی، می‌توان نتیجه‌گیری نمود که با وارد شدن افراد در گروه‌های کجرو و برقراری ارتباط تزدیک با اعضای آن گروه به مرور زمان ارزش‌ها و هنجارهای خرد فرهنگ کجرو یادگرفته می‌شود و از آنجا که انسجام درون‌گروهی در آن بالا می‌باشد از این رو فرد سعی می‌کند برای حفظ عضویت خود در گروه و حفظ همبستگی گروهی، رفتارهای کجرو یادگرفته شده را بر ضد گروه‌های دیگر به کار بندد، در نتیجه فرد مرتکب جرم می‌گردد. در این حالت، می‌توان گفت که آن نوع سرمایه اجتماعی که در بین اعضای گروه وجود دارد از نوع سرمایه اجتماعی درون‌گروهی و منفی بوده و هرچه سرمایه اجتماعية فاسد در جامعه بیشتر باشد میزان جرم و جنایت نیز در جامعه زیادتر خواهد بود.

علاوه بر تئوری‌های فوق که بر نقش یک یا چند عامل مهم در تبیین رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم تأکید می‌ورزند، برخی از نظریه‌پردازان نیز با تلفیق این تئوری‌ها و با در

1. Differential association theory

نظر گرفتن بهترین عناصر موجود در این زمینه ابعاد مختلف این رابطه را مورد بررسی و تبیین قرار داده‌اند و سعی نموده اند مکانیسم‌های تأثیرگذاری سرمایه اجتماعی بر روی جرم را مشخص کرده و آن‌ها را به صورت منسجم مطرح نمایند، که در این زمینه می‌توان مدل توسعه اجتماعی^۱، تئوری تعاملی^۲ ترنس تورنبری^۳ و تئوری رده سنی سمپسون و لوپ^۴ راتام برو.^۵

در مدل توسعه اجتماعی، جوزف ویز، ریچارد کاتاللونو، ج. دیوید هاوکینز و همکارانشان، مدل‌های ساختاری، یادگیری اجتماعی و کنترل اجتماعی را با هم ترکیب کرده و معتقدند که تعهد و دلیستگی به تهادها، فعالیت‌ها و عقاید مرسوم، باعث حفظ جوانان از تأثیرات افراد مجرم در محیط‌شان می‌گردد و بدون این پیوند افراد به راحتی در برابر تأثیرات دیگران کجرو تسلیم می‌شوند (سیگل، ۲۰۰۱: ۳۰۷). این تئوری سرمایه اجتماعی را در دو نوع عمده آن در نظر می‌گیرد و معتقد است که آن نوع سرمایه اجتماعی برای فرد مفید است و باعث جلوگیری از ارتکاب جرم می‌گردد که از طریق رابطه با افراد به هنجار و عادی جامعه به وجود آمده باشد. در غیر این صورت فرد با ایجاد رابطه با افراد کجرو و مجرم اگرچه سرمایه اجتماعی لازم را به دست می‌آورد، اما این نوع سرمایه نامطلوب بوده و منجر به کجرو شدن فرد خواهد گردید.

تورنبری نیز معتقد است که شروع جرم می‌تواند ریشه در فراسایش پیوندی‌های اجتماعی در طول دوره نوجوانی داشته باشد. این فراسایش به وسیله ضعیف شدن دلیستگی به والدین، تعهد به مدرسه و اعتقاد به ارزش‌های مرسوم مشخص می‌گردد. درواقع، از نظر تئوری تعاملی، ضعف پیوندی‌ها منجر می‌شود که نوجوانان دوستی خود را با همسالان کجرو توسعه داده و در رفتارهای کجروانه درگیر شوند. درگیری مکرر در رفتارهای کجرو پیوندی‌ها را ضعیفتر کرده و بازسازی آن‌ها را مشکل‌تر می‌سازد (سیگل، ۲۰۰۱: ۳۱۲). این تئوری معتقد به وجود یک رابطه متقابل بین سرمایه اجتماعی و جرم می‌باشد به این صورت که ابتدا کاهش سرمایه اجتماعی باعث افزایش جرم و بزهکاری شده و سپس افزایش جرم و بزهکاری در یک محل باعث ضعیفتر شدن پیوندی‌ها و فراسایش سرمایه اجتماعی می‌گردد.

همچنین، سمپسون و لوپ (۱۹۹۰) معتقدند که سرمایه‌گذاری یا سرمایه اجتماعی در روابط نهادی شده چه در خانواره و چه در محل کار یا اجتماع است که شدت کنترل غیررسمی

1. The social development model

2. Interactional theory

3. Terence Thornberry

4. Sampson and Laub: Age-Graded theory

را در سطح فردی تحکیم بخشیده و باعث کاهش رفتار مجرمانه می‌گردد. به طورکلی، ایده اصلی تئوری رده سنی این است که همان طوری که ایجاد سرمایه مالی باعث بهبود شانس افراد برای موفقیت‌های شخصی می‌شود، ایجاد سرمایه اجتماعی نیز از رفتارهای متداول حمایت نموده و باعث جلوگیری از رفتارهای کجر و می‌شود. دو عامل عمدۀ تأثیرگذار در این فرآیند ازدواج و اشتغال می‌باشد که چنانچه با موفقیت صورت گیرند باعث افزایش پیوندهای اجتماعی فرد با دیگران شده و به دنبال خود کاهش جرم و بزهکاری را در بر خواهند داشت.

در زمینه رابطه سرمایه اجتماعی و جرم، کازاردا و جانویتز (۱۹۷۴)، نیز دیدگاه سیستمی^۱ پویایی‌های اجتماعی را توسعه داده‌اند که فرض نموده است گروه‌های خویشاوندی و دوستی که ریشه در ثبات مسکونی دارند باعث تقویت شبکه‌گردی‌های محله می‌گردند. براساس این دیدگاه، شبکه‌های قوی و متراکم به طور یکنواخت توانایی یک اجتماع را برای کنترل غیررسمی جرم افزایش می‌دهند (برونینگ و دیگران، ۲۰۰۰: ۶)، که این فرآیند از طریق تشویق انتقال اطلاعات و انتظارات مربوط به کنترل اجتماعی در بین ساکنان اجتماع صورت می‌گیرد. بنابراین تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر روی جرم ممکن است پیش از پیش منفی باشد، همچنین باعث افزایش انسجام اجتماعی گردد.

در مجموع، چنانچه بخواهیم یک جمع‌بندی کلی از تمام نظریات موجود در این زمینه داشته باشیم می‌توان گفت که به طور کلی دو استدلال اساسی برای کاهش جرم تحت تأثیر سرمایه اجتماعی وجود دارد:

استدلال نخست این‌که سرمایه اجتماعی هزینه‌های تبادل (تبادل) اجتماعی را کاهش می‌دهد. در تبیجه باعث حل مسالمت‌آمیز تضادها، تفاوت‌های بین شخصی (در خانه، محله و کار) و تضادهای اجتماعی (از قبیل؛ درک تبعیض غیرمنصفانه فرستاده‌ای اقتصادی) می‌گردد. این استدلال در حقیقت اظهارنظر قطعی فوکویاما می‌باشد که؛ «اعتماد به طور چشم‌گیر می‌تواند باعث کاهش چیزی گردد که اقتصاددان آن را هزینه‌های تبادل، هزینه‌های گفت‌وگو و نظرای آن نامیده‌اند. همچنین آن اشکال پر بازده معینی از سازمان اقتصادی را ممکن می‌سازد یا در عبارات راینسون و سیلز «... هزینه‌های تبادل از طریق افزایش سرمایه اجتماعی کاهش می‌باید به خاطر این‌که هر شرکت‌کننده‌ای در تجارت سعادت او مرتبط با سعادت و بهروزی شریک تجاریش می‌باشد (لدمن و دیگران، ۱۹۹۹: ۱۰).

1. The systemic perspective

استدلال دوم این که جوامعی که در بین اعضایشان پیوندهای قوی‌تری وجود دارد بهتر می‌توانند برای غلبه بر مسئله سواری -مجانی^۱ در کشش‌های جمعی خودشان را سازماندهی و بسیج نمایند. این عامل پتانسیل رفتار فرucht طلبانه فرد را کاهش می‌دهد. بنابراین، از پتانسیل تصاد و سیز اجتماعی می‌کاهد (همان).

با وجود این، دلایلی وجود دارد مبنی بر این تفکر که سرمایه اجتماعی ممکن است منجر به جرم خشونت آمیز بیشتر گردد. در زمینه‌های معینی، کنش‌های مقابل اجتماعی قوی‌تر به افراد اجازه می‌دهد که در فعالیت‌های جرم آمیز (تبهکارانه) به خاطر آسان بودن مبادله اطلاعات و فوت و فن کاهش هزینه‌های جرم درگیر شوند. علاوه بر این، پیوندهای عمیق میان اعضای اجتماع ممکن است نفوذ مجرمان موفق را تسهیل نماید و آن‌ها نقش الگو را ایفا نمایند و انگیزه‌ها و گرایش طبیعی به جرم و خشونت در جامعه را به وجود آورند.

ظاهراً، تأثیرات متضاد سرمایه اجتماعی بر روی جرم ممکن است مقداری آشنازگی و ابهام ایجاد نماید. یک روش برای سازگار کردن این دو دسته تأثیرات متضاد در نظر گرفتن این است که سرمایه اجتماعی به طور بالقوه باعث جرم و خشونت بیشتری می‌شود هنگامی که آن در گروه‌های خاصی، از قبیل گروه تبهکاران، دسته‌های قومی و محله‌های بسته، متمرکز شده باشد و در سرتاسر جامعه منتشر نشده باشد. علاوه بر این، انسجام درون گروه‌های خصم آمیز دوچانه ممکن است کشمکش بین آن‌ها را شدت بخشد و توانایی آن‌ها را برای رسیدن به توافق کمتر نماید و سپس جرم و خشونت را در کل جامعه افزایش دهد. بر عکس، زمانی که سرمایه اجتماعی تمام افراد جامعه را در بر گرفته و تمام افراد جامعه با همدیگر روابط مبتنی بر اعتماد و صمیمیت داشته باشند، این نوع سرمایه اجتماعی سودمند بوده و بر کاهش جرم تأثیر می‌گذارد (همان: ۱۱). به طور کلی، فرض اساسی در اینجا این است که سرمایه اجتماعی در سطح جامعه جرم و خشونت را کاهش می‌دهد و سرمایه اجتماعی در گروه‌های خاص ممکن است آن را ترویج نماید.

روابط بین سرمایه اجتماعی و جرم حتی ممکن است پیچیدگی بیشتری به خود بگیرد. بدین صورت که روابط علی بین آن دو ممکن است در هر دو جهت جریان یابد. وقوع جرم خشونت آمیز ممکن است سرمایه اجتماعی را از طریق کاهش احساس اعتماد در بین اعضای اجتماع کاهش دهد و یا ممکن است آن را از طریق شکل‌گیری سازمان‌های اجتماعی برای از بین بردن جرم افزایش دهد. به عنوان مثال، موزر و هلند (۱۹۹۷) در تحقیقات خود یک رابطه دوری

(چرخه‌ای) بین خشونت و تخریب سرمایه اجتماعی یافته‌اند. آن‌ها مطرح کرده‌اند هنگامی که خشونت اجتماعی اتفاق می‌افتد، تحرک فیزیکی در محل محدود می‌شود، فرصت‌های اشتغال و آموزش کاهش می‌یابند، تجاری تسبیت به سرمایه‌گذاری در آن منطقه بی‌میل می‌شوند و افراد محل کمتر احتمال دارد که خانه‌های جدید بسازند یا املاک موجود را تعمیر یا بهبود ببخشند. این کاهش در سرمایه اجتماعی، بی‌اعتمادی ناشی از تخریب فراساختارها، تسهیلات و فرصت‌ها را افزایش داده و احتمال رفتار خشونت‌آمیز به‌ویژه در بین افراد جوان را زیادتر می‌نماید (گزارش جهانی خشونت و سلامتی، ۲۰۰۲: ۳۶).

با توجه به موارد فوق می‌توان گفت که چالش اصلی در مجزا نمودن تأثیر معرف‌های سرمایه اجتماعی بر روی جرم خشونت‌آمیز وجود متغیرهای دیگری است که بر روی وقوع جرم تأثیر می‌گذارند و نادیده انگاشتن آن‌ها ممکن است تأثیر برآورد شده سرمایه اجتماعی را تورش دار نماید. اگر معرف‌های سرمایه اجتماعی با معرف‌های حذف شده همبستگی داشته باشند، این اتفاق خواهد افتاد. همچنین احتمال دارد که این متغیرها با مشارکت در سازمان‌های اجتماعی داوطلبانه و رواج اعتماد در بین اعضای اجتماع به عنوان دو معرف مهم سرمایه اجتماعية رابطه داشته باشند. چالش دیگر این‌که وقوع جرم و خشونت ممکن است به ترتیب سرمایه اجتماعی را همچنان‌که در بالا اشاره شد، تحت تأثیر قرار دهد. به علاوه، به طورکلی تأثیر جرم و خشونت بر روی بعضی معرف‌های سرمایه اجتماعی ممکن است نامشخص باشد. برای مثال، مشارکت در سازمان‌های داوطلبانه ممکن است به عنوان پیامد افزایش جرم و عکس‌عملی نسبت به سازماندهی اجتماع برای از بین بردن جرم افزایش باید. از طرف دیگر، چنان‌چه جرم خشونت‌آمیز منجر به ترس از ترک خانه یا محله شود ممکن است مشارکت داوطلبانه افراد را کاهش دهد. بنابراین این استنباط که سرمایه اجتماعية منجر به جرم خشونت‌آمیز کمتر یا بیشتر می‌شود، مانیازمند مجزا کردن اجزای سنجش سرمایه اجتماعی هستیم که نسبت به میزان جرم خشونت‌آمیز بروزنما می‌باشند.

از این‌رو، به منظور تمایز کردن تأثیرات سرمایه اجتماعی در سطوح مختلف تحلیل، ابتدا با استفاده از شوری‌های مطرح شده رابطه مورد نظر در دو سطح خرد و کلان مورد تبیین و بررسی قرار می‌گیرد و در هر سطح ابتدا معرف‌های مختلف سرمایه اجتماعية مشخص شده و سپس متغیرهای دیگر که به نحوی بر این رابطه تأثیرگذار هستند در نظر گرفته می‌شود. بنابراین با توجه به موارد فوق می‌توان رابطه سرمایه اجتماعی و جرم را همراه با متغیرهای دخالت‌کننده در دو مدل سطح خرد و کلان که اولی مربوط به افراد و دومی مربوط به کشورها است مورد بررسی و تبیین قرار داد (نگاه کنید به مدل‌های الف و ب).

فرضیه‌های تحقیق

فرضیه‌هایی که در این پژوهش مورد بررسی و آزمون قرار می‌گیرند به صورت زیر می‌باشند:

—فرضیه کلی: «بین سرمایه اجتماعی و میزان جرم رابطه وجود دارد.»

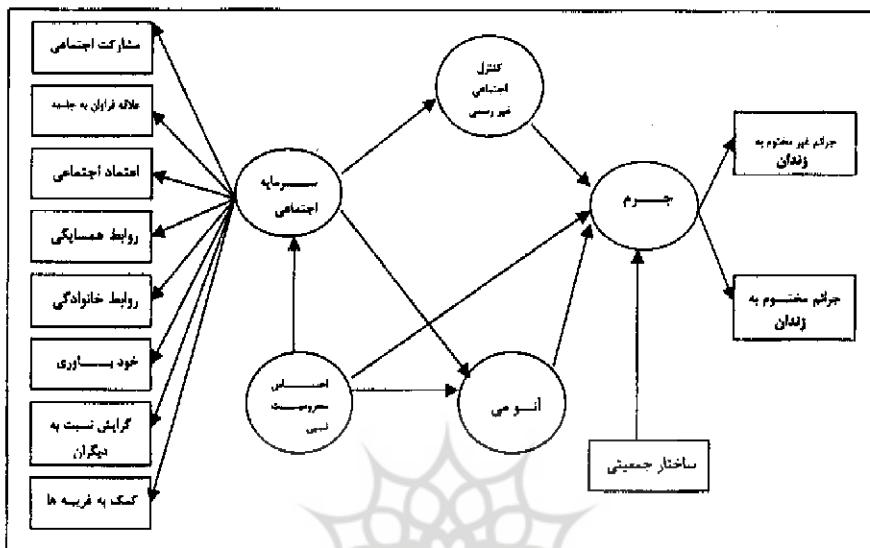
—فرضیه‌های فرعی سطح خرد

۱. هر چقدر میزان اعتماد اجتماعی یک فرد کمتر باشد، میزان ارتکاب به جرم او بیشتر خواهد بود.
۲. هر چقدر فرد با اطرافیان خود روابط متقابل کمتری داشته باشد، میزان بروز رفتارهای جرم‌آمیز او بیشتر خواهد بود.
۳. هر چقدر میزان آنومی در یک جامعه بیشتر باشد، میزان ارتکاب به جرم افراد در آن جامعه بیشتر خواهد بود.
۴. هر چقدر میزان کنترل اجتماعی غیر رسمی در یک جامعه کمتر باشد، میزان ارتکاب به جرم افراد آن جامعه بیشتر خواهد بود.

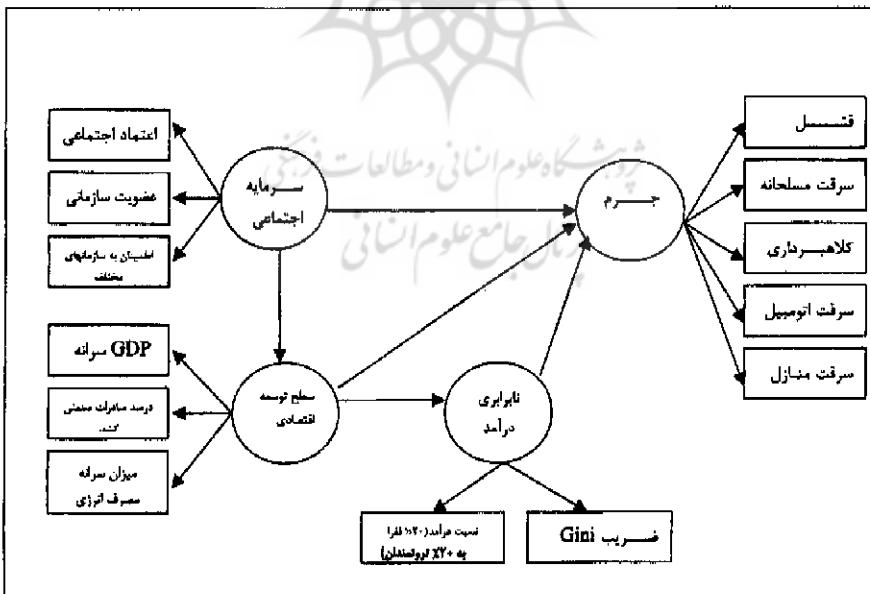
—فرضیه‌های فرعی سطح کلان

۱. هر چقدر میزان اعتماد اجتماعی یک جامعه کمتر باشد، میزان جرم در آن جامعه بیشتر خواهد بود.
۲. هر چقدر میزان عضویت سازمانی در یک جامعه کمتر باشد، میزان جرم در آن جامعه بیشتر خواهد بود.
۳. هر چقدر میزان اطمینان به سازمان‌های مختلف در یک جامعه کمتر باشد، میزان جرم در آن جامعه بیشتر خواهد بود.
۴. هر چقدر میزان سرمایه اجتماعی یک جامعه بیشتر باشد، سطح توسعه اقتصادی آن جامعه بالاتر خواهد بود.
۵. هر چقدر سطح توسعه اقتصادی یک جامعه پایین‌تر باشد، میزان جرم در آن جامعه بیشتر خواهد بود.
۶. هر چقدر سطح توسعه اقتصادی یک جامعه پایین‌تر باشد، میزان نابرابری درآمد در آن جامعه بیشتر خواهد بود.
۷. هر چقدر میزان نابرابری درآمد یک جامعه بیشتر باشد، میزان جرم در آن جامعه بیشتر خواهد بود.

الف: مدل تحلیلی تحقیق (سطح خرد)

ب: مدل تحلیلی تحقیق (سطح کلان)

روشن تحقیق

این مطالعه از دو قسمت مجزا تشکیل شده است: قسمت اول پیماشی است در زمینه بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم در بین افراد عادی شهر تهران و مجرمان زندانی‌های اوین، رجایی شهر و ورامین. واحد تحلیل در این قسمت فرد بوده و حجم نمونه شامل ۳۶۰ نفر از افراد عادی و مجرم بالای ۱۸ سال شهر تهران می‌باشد که با استفاده از شیوه نمونه‌گیری طبقه‌بندی و تصادفی ساده انتخاب شده‌اند.

قسمت دوم تحقیق مربوط به بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم در سطح بین‌المللی می‌باشد. روش مورد استفاده در این قسمت تحلیل ثانویه بوده و با توجه به این که این مطالعه یک مقطع زمانی خاص (۱۹۹۷ تا ۱۹۹۹) را شامل می‌شود، بنابراین یک مطالعه ملی-عرضی^۱ است و واحد تحلیل آن کشور می‌باشد.

—اندازه‌گیری متغیرهای مستقل و وابسته سطح تحلیل خود (پیماش)

متغیر وابسته: جرم به عنوان متغیر وابسته نهایی در تحقیق حاضر برای افراد مجرم با معرفه‌ای چون نوع جرم، میزان جرم (میزان مجازات و دفعات جرم) مورد سنجش قرار می‌گیرد. در مورد افراد عادی این متغیر از طریق گویی‌های مربوط به جرایم غیر مختوم به زندان اندازه‌گیری می‌شود. البته باید عنوان نمود که این گویی‌ها به طور مشابه برای افراد مجرم نیز آورده شده است.

متغیرهای مستقل: برای سنجش متغیرهای مستقل ابتدا آن‌ها معرف‌سازی شدند و سپس در قالب سوالات و گویی‌ها به گونه‌های متفاوتی ازجمله سؤالات دوگزینه‌ای اسمی، باز و یا در یکی از سطوح اندازه‌گیری (اسمی، رتبه‌ای و فاصله‌ای) طراحی و توسعه یافته و به پاسخگویان داده شد. به عنوان نمونه، معرفه‌ای که برای متغیر سرمایه اجتماعی در نظر گرفته شدند عبارت بودند از: مشارکت اجتماعی^۲، علاقه فراوان به جامعه^۳، اعتماد اجتماعی^۴، روابط همسایگی^۵، روابط خانوادگی و دوستان^۶، خودباوری^۷، گرایش نسبت به دیگران^۸ و کمک یا ایشار نسبت به غریبه‌ها^۹.

1. Cross national
3. Wider interest in society
5. Neighbourhood connections
7. Beliefs about self
9. Giving to strangers

2. Social participation
4. Social trust
6. Family and friends connections
8. Attitudes towards others

— اندازه‌گیری متغیرهای مستقل و وابسته سطح کلان (تحلیل ثانویه)

— متغیر وابسته: متغیر وابسته در سطح کلان این پژوهش جرم می‌باشد که با استفاده از داده‌های ثانویه مربوط به جرایم قتل، سرقت مسلحان، کلاهبرداری، سرفت اتومبیل و دستبرده به منازل کشورهای مورد نظر موردن سنجش قرار گرفته است (آمارهای بین‌المللی جرم، ۱۹۹۹).

— متغیرهای مستقل: متغیرهای مستقل مربوط به مدل سطح کلان تحقیق به صورت زیر اندازه‌گیری شده‌اند:

— سرمایه اجتماعی: داده‌های مورد نیاز متغیر سرمایه اجتماعی در این پژوهش، از گزارش WVS (پیمایش ارزش‌های جهانی) در سال ۱۹۹۵-۹۷ که در سطح کلان انجام شده به دست آمده‌اند، شاخص‌های عمده‌ای که به عنوان معرفه‌ای سرمایه اجتماعی در سطح کلان در نظر گرفته شده‌اند، عبارتند از: اعتماد اجتماعی، عضویت سازمانی و اطمینان به سازمان‌های مختلف.

— سطح توسعه اقتصادی: برای سنجش این متغیر از سه شاخص تولید ناخالص داخلی (GDP سرانه)، درصد صادرات صنعتی کشور و میزان سرانه مصرف انرژی استفاده شده است. داده‌ها مربوط به سال ۱۹۹۹ می‌باشد (گزارش توسعه انسانی، ۲۰۰۰).

— نابرابری درآمد: برای سنجش این شاخص از دو متغیر ضرایب جینی و نسبت درآمد فقره به ثروتمندان برای هر کدام از کشورها استفاده گردید (گزارش توسعه انسانی، ۲۰۰۰).

— متغیرهای کنترل: علاوه بر متغیرهای وابسته و مستقل مدل سطح کلان تحقیق، متغیرهای دیگری به عنوان متغیرهای کنترل در مدل وارد شده‌اند و ثالثیات آن‌ها بر متغیرهای دیگر مورد بررسی و تبیین قرار گرفته است. این متغیرها عبارتند از: حاکمیت قانون، میزان جمعیت شهری، میزان بیکاری و ...

پortal جامع علوم انسانی

— اعتبار^۱ و روایی^۲ تحقیق:

— اعتبار: در تحقیق حاضر از اعتبار سازه‌ای^۳ بهره گرفته شده است به این ترتیب که در مدل اندازه‌گیری لیزرل ضرایب متغیرهای مشاهده شده بر روی متغیر پنهان به عنوان اعتبار آن شاخص در نظر گرفته شده است، یعنی هرچه ضرایب حاصل بالا باشد اعتبار سازه افزایش می‌یابد.

— روایی: در این پژوهش از ضرایب آلفای کرونباخ برای تعیین روایی شاخص‌ها بهره گرفته شده است. جدول شماره (۱) نتایج مربوط به آزمون روایی مقیاس‌ها در سطح خرد را نشان می‌دهد.

1. Validity

2. Reliability

3. Construct validity

جدول ۱. ضریب روایی مقیاس‌ها در پرسشنامه نهایی

پرسشنامه نهایی	متغیرها	پرسشنامه نهایی		متغیرها
		ضریب روایی	تعداد گوییده‌ها	
۰/۴۲۰۷	۴	۰/۷۷۱۶	۱۱	مشارکت اجتماعی
۰/۷۵۰۵	۷	۰/۸۰۹۷	۷	علاقه فراوان به جامعه
۰/۶۳۷۱	۵	۰/۷۷۲۰	۱۵	اعتماد اجتماعی
۰/۸۵۶۷	۷	۰/۸۸۵۹	۱۱	روابط همسایگی
۰/۷۴۰۹	۱۴	۰/۶۸۱۹	۱۱	روابط خانوادگی دوستان
۰/۶۶۶۷	۵	۰/۸۱۲۳	۹	خودباوری

یافته‌های تحقیق

—نتایج متغیرهای سطح خرد: الف. آمارهای تک متغیری

نوع جرم

جدول (۲) توزیع فراوانی نسبی نوع جرم را در بین افراد مجرم به تفکیک جنس نشان می‌دهد. براساس یافته‌های این جدول، در میان زنان زندانی جرمی که بیشترین درصد را به خود اختصاص داده است، قتل (۰/۳۷/۵٪) و بعد از آن رابطه نامشروع (۰/۲۲/۵٪) می‌باشد. در میان مردان زندانی نیز بیشترین درصد را سرقت (۰/۵۰٪) و سپس کلاهبرداری (۰/۱۷/۵٪)، قتل (۰/۱۵٪)، نزاع و درگیری (۰/۱۰٪) و سرقت مسلحانه (۰/۷/۵٪) به خود اختصاص داده است.

جدول ۲. توزیع فراوانی نسبی افراد مجرم مورد بررسی بر حسب نوع جرم

افراد مجرم			نوع گروه	
کل (درصد)	مرد (درصد)	زن (درصد)	فراوانی	نوع جرم
۲۶/۳	۱۵	۳۷/۵		قتل
۳/۸	۷/۵	۰		نزاع و سرقت مسلحانه
۳۲/۵	۵۰	۱۵		سرقت
۸/۸	۱۰	۷/۵		نزاع و درگیری
۱۷/۵	۱۷/۵	۱۷/۵	کلاهبرداری، چک، پلام محل، اختلاس و غیره	رابطه نامشروع
۱۱/۳	۰	۲۲/۵		جمع کل
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰		۰
۱۶۰	۸۰	۸۰		

جرائم غیر مختوم به زندان

جدول (۳) توزیع فراوانی نسبی جرائم غیر مختوم به زندان را در بین افراد عادی و مجرم به تفکیک جنس نشان می دهد. طبق یافته های موجود در این جدول، ۱/۹ درصد افراد مجرم اظهار کرده اند که جرائم زیادی را در زندگی خود متکب شده اند. در حالی که این نسبت برای افراد عادی تنها ۱/۹ درصد می باشد.

همان طوری که جدول نشان می دهد، انحراف معیار نمرات افراد مجرم در ارتباط با شاخص جرائم غیر مختوم به زندان معادل ۴/۰۴ به دست آمده است که نشانگر محدود اختلاف نمرات پاسخگویان از میانگین (۹/۰۰) است. بنابراین نمرات بیش از نیمی از پاسخگویان زندان بین ۵/۸۶ تا ۱۳/۹۴ در تغییر است. در مقابل، انحراف معیار نمرات افراد عادی در ارتباط با شاخص جرائم غیر مختوم به زندان معادل ۲/۷۶ به دست آمده است که نشانگر محدود اختلاف نمرات پاسخگویان از میانگین (۷/۸۷) است. بنابراین، نمرات بیش از نیمی از پاسخگویان عادی بین ۵/۱۱ تا ۱۰/۶۳ در تغییر است. علاوه بر این، میانگین جرم هر دو گروه نشان دهنده بالا بودن جرائم غیر مختوم به زندان افراد مجرم نسبت به افراد عادی می باشد.

جدول ۳. توزیع فراوانی نسبی افراد عادی و مجرم مورد بررسی بر حسب جرائم غیر مختوم به زندان

افراد عادی			افراد مجرم			نوع گروه	
کل (درصد)	مرد (درصد)	زن (درصد)	کل (درصد)	مرد (درصد)	زن (درصد)	فراوانی	جرائم غیر مختوم به زندان
۲۲/۵	۱۸/۸	۲۶/۳	۸/۱	۶/۳	۱۰	خیلی کم	
۶۱/۹	۵۳/۸	۷۰	۵۶/۲	۴۲/۵	۷۰	کم	
۱۳/۸	۲۳/۸	۲/۸	۲۳/۸	۳۲/۵	۱۵	تا حدودی	
۱/۹	۳/۸	۰	۱۰	۱۵	۵	زیاد	
۰	۰	۰	۱/۹	۲/۸	۰	خیلی زیاد	
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع کل	
۱۶۰	۸۰	۸۰	۱۶۰	۸۰	۸۰	II	
میانگین = ۷/۸۷۶			میانگین = ۵/۷۶			میانگین = ۹/۰۰۹	
حداقل = ۱۷			حداقل = ۲/۷۶			حداکثر = ۴/۰۴۲	
انحراف معیار =			انحراف معیار =				

سرمایه اجتماعی

جدول (۴) توزیع فراوانی نسبی سرمایه اجتماعی را در بین افراد عادی و مجرم به تفکیک جنس نشان می‌دهد. براساس یافته‌های این جدول، تنها ۲۵/۸ درصد افراد مجرم سرمایه اجتماعی زیادی را از خود نشان داده‌اند و ۲۷ درصد سرمایه اجتماعی کمتری را دارا بوده‌اند. در مقابل، ۳۵/۷ درصد افراد عادی دارای سرمایه اجتماعی بالا بوده و تنها ۱۲/۵ درصد آن‌ها سرمایه اجتماعی کمتری را اظهار نموده‌اند. مقایسه میانگین‌های نمرات سرمایه اجتماعی مربوط به هر دو گروه نشان می‌دهد که میزان سرمایه اجتماعی افراد عادی تا حدودی بیشتر از میزان سرمایه اجتماعی افراد مجرم می‌باشد.

جدول ۴. توزیع فراوانی نسبی افراد عادی و مجرم مورد بررسی بر حسب سرمایه اجتماعی

افراد عادی				افراد مجرم				نوع گروه	
کل (درصد)	مود (درصد)	زن (درصد)	کل (درصد)	مرد (درصد)	زن (درصد)	فراوانی سرمایه اجتماعی	فراوانی کم		
۰/۶	۰	۱/۲	۴/۴	۲/۵	۶/۲		خیلی کم		
۱۱/۹	۱۰	۱۳/۸	۲۲/۶	۲۷/۸	۱۷/۵		کم		
۵۱/۹	۵۳/۸	۵۰	۴۷/۲	۵۰/۶	۴۳/۸		تا حدودی		
۳۱/۲	۳۱/۳	۳۱/۳	۲۵/۲	۱۹	۳۱/۳		زیاد		
۴/۴	۵	۳/۸	۰/۶	۰	۱/۲		خیلی زیاد		
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰		جمع کل		
۱۶۰	۸۰	۸۰	۱۶۰	۸۰	۸۰		ن		
میانگین = ۴۵/۶۲				حداقل = ۰					
میانگین = ۴۶/۴۴				حداکثر = ۷۵/۸۲					
حداقل = ۹/۸۳				حداکثر = ۱۴/۹۵					
انحراف معیار = ۱۴/۱۱									
حداکثر = ۱۰۰									

ب. آمارهای چند متغیری

مشارکت نسبی متغیرهای مستقل در تبیین جرایم غیر مختوم به زندان

جدول (۵) رگرسیون جرایم غیر مختوم به زندان را براساس متغیرهای مستقل تحقیق در میان کل پاسخگویان نشان می‌دهد. یافته‌های جدول حاکمی از آن است که آنومی و سرمایه اجتماعی به عنوان مهم‌ترین تبیین‌کننده‌های جرم در این پژوهش می‌باشد. به عبارت دیگر، هر چقدر سرمایه اجتماعی فرد در یک جامعه بالا باشد و جامعه از آنومی کمتری برخوردار باشد، میزان ارتکاب به جرم افراد در آن جامعه کمتر خواهد بود.

جدول ۵. ضرایب استاندارد رگرسیون جرایم غیر مخفیوم به زندان روی متغیرهای مستقل با کنترل متغیرهای پیشینهای (در میان کل پاسخگویان ۳۲۰ ن=)

متغیرهای مستقل	مدل ۱	مدل ۲	مدل ۳	مدل ۴	مدل ۵	مدل ۶	مدل ۷	مدل ۸	مدل ۹
سرمایه اجتماعی	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*	-۰.۲۳۲۴*
الموص	-	-	-	-	-	-	-	-	-
کنترل اجتماعی غیر رسمی	-	-	-	-	-	-	-	-	-
اعضوی سروکوبت نفسی	-	-	-	-	-	-	-	-	-
دولت بهائی خلخال در ماه	-	-	-	-	-	-	-	-	-
شنبه درون = ۱	-	-	-	-	-	-	-	-	-
بل	-	-	-	-	-	-	-	-	-
محصلات	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ویضیت ناهم (متغیر - ۱)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
نمایه مالکیت سازل (متغیر - ۱)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
مشربه فتوون (R²)	-۰.۱۱۲۱	-۰.۱۱۲۲	-۰.۱۱۲۳	-۰.۱۱۲۴	-۰.۱۱۲۵	-۰.۱۱۲۶	-۰.۱۱۲۷	-۰.۱۱۲۸	-۰.۱۱۲۹
مشربه تمهین تصدیق شده (Adjusted R²)	-۰.۱۱۱۸	-۰.۱۱۱۹	-۰.۱۱۱۹	-۰.۱۱۱۹	-۰.۱۱۱۹	-۰.۱۱۱۹	-۰.۱۱۱۹	-۰.۱۱۱۹	-۰.۱۱۱۹
نمایاد مساجدات	-۰.۲۲	-۰.۲۲	-۰.۲۲	-۰.۲۲	-۰.۲۲	-۰.۲۲	-۰.۲۲	-۰.۲۲	-۰.۲۲

جنبه اعلاء نظری و تطبیقی مذکور
از جوانان بیک داشتند: $R^2 = ۰.۱۱۲ < ۰.۲$ و $p < ۰.۰۵$.

همچنان‌که در جدول مشاهده می‌شود، در مدل شماره ۹، متغیرهای مستقل همراه با کنترل یکسری متغیرهای پیشینه‌ای وارد شده‌اند و بر روی هم توانسته‌اند ۳۷ درصد از کل واریانس جرم را تبیین نمایند. همچنین، از یافته‌های مدل مذکور پیدا است که دو متغیر سرمایه اجتماعی و آنومی با کنترل متغیرهای پیشینه‌ای معناداری خود را حفظ کرده‌اند؛ اما متغیرهای کنترل اجتماعی و احساس محرومیت نسبی هنوز غیر معنادار باقی مانده‌اند.

علاوه بر موارد فوق، در مدل شماره ۹، متغیر جنسیت به عنوان یک متغیر تصنیعی تأثیر معناداری بر روی جرم داشته است. بدین معنی که هر چقدر از طرف مردان به طرف زنان در مدل حرکت می‌کیم از میزان جرایم افراط کاسته می‌شود. به عبارت دیگر، زنان در مقایسه با مردان در پژوهش حاضر به طور معنادار جرایم کمتری را از خود نشان داده‌اند. همچنین، شاخص تحصیلات تأثیر منفی معناداری بر روی جرم داشته است. یعنی با افزایش تحصیلات افراد از میزان جرایم آن‌ها کاسته شده است. علاوه بر این در پژوهش حاضر افراد متأهل به طور معناداری نسبت به افراد مجرد جرایم کمتری را مرتکب شده‌اند. دلیل این امر شاید وجود روابط زیاد و همبستگی و تعهد بالای افراد متأهل نسبت به خانواده و خویشان خود باشد که درواقع وجود این تعهد و احساس مسئولیت نسبت به خانواده اجازه ارتکاب به جرم را به آن‌ها نمی‌دهد، و بالآخره این‌که در مدل مذکور نوع مالکیت منزل نیز تأثیر معناداری بر روی جرم داشته است. بدین معنی که هر چقدر به افراد مالک در این مدل نزدیک شده‌ایم از میزان جرایم کاسته شده است. به عبارت دیگر، افرادی که صاحب منزل بوده‌اند و درواقع ثبات مسکونی داشته‌اند نسبت به افراد مستأجر جرایم کمتری را از خود بروز داده‌اند. که دلیل این امر ممکن است به وجود آمدن تعهد و پایبندی محلی در افراد مالک باشد که باعث کاهش جرایم آن‌ها می‌گردد، در صورتی که افراد مستأجر به خاطر عدم ثبات مسکونی پایبندی زیادی به روابط محلی و همسایگی نشان نمی‌دهند و به راحتی مرتکب جرم می‌شوند.

مشارکت نسبی ابعاد سرمایه اجتماعی در تبیین متغیر جرم

در تحقیق حاضر برای تبیین متغیر جرم توسط متغیرهای مستقل با استفاده از رگرسیون لوگستیک ابتدا متغیر جرم به صورت یک متغیر دو مقوله‌ای (احتمال ارتکاب به جرم = ۱، و احتمال عدم ارتکاب به جرم = ۰) در نظر گرفته شد. سپس با استفاده از روش "enter" ابعاد سرمایه اجتماعی به عنوان متغیرهای مستقل وارد مدل شدند.

یافته‌های جدول (۶) حاکی از آن است که از بین معرفهای سرمایه اجتماعی دو شاخص روابط متقابل با اطرافیان و خودبازاری تأثیرات معناداری بر روی جرم دارند. به عبارت دیگر، هر چقدر میزان خودبازاری فرد بیشتر باشد، احتمال ارتکاب به جرم او کاهش می‌یابد. از طرف

دیگر، هر چقدر میزان روابط متقابل فرد با اطرافیان بیشتر بوده است، احتمال ارتکاب به جرم او افزایش یافته است، که این نکته قابل تأمل و بررسی می‌باشد. دلیل این امر شاید تأثیرات مبهم و چند بعدی میزان روابط بر میزان جرم باشد که در بخش چارچوب نظری با عنوان روابط درون‌گروهی و بین‌گروهی افراد و تأثیرات متصاد آن‌ها بر روی جرم مورد بررسی قرار گرفت. در جدول (۶) علاوه بر ضرایب B، آماره آزمون والد و نسبت برتری (B) (Exp) نیز وضعیت شاخص‌ها را در مدل مورد نظر نشان می‌دهند. به این صورت که مقادیر بزرگ والد همراه با درجات آزادی مربوط نشانگر معنی‌دار بودن ضرایب متغیرهای روابط متقابل با اطرافیان و خودبازی می‌باشد و نسبت برتری نیز لگاریتم ضرایب B را به صورت مضروب نشان می‌دهد (مثال؛ $0.978 = e^{-0.023}$ (خودبازی)).

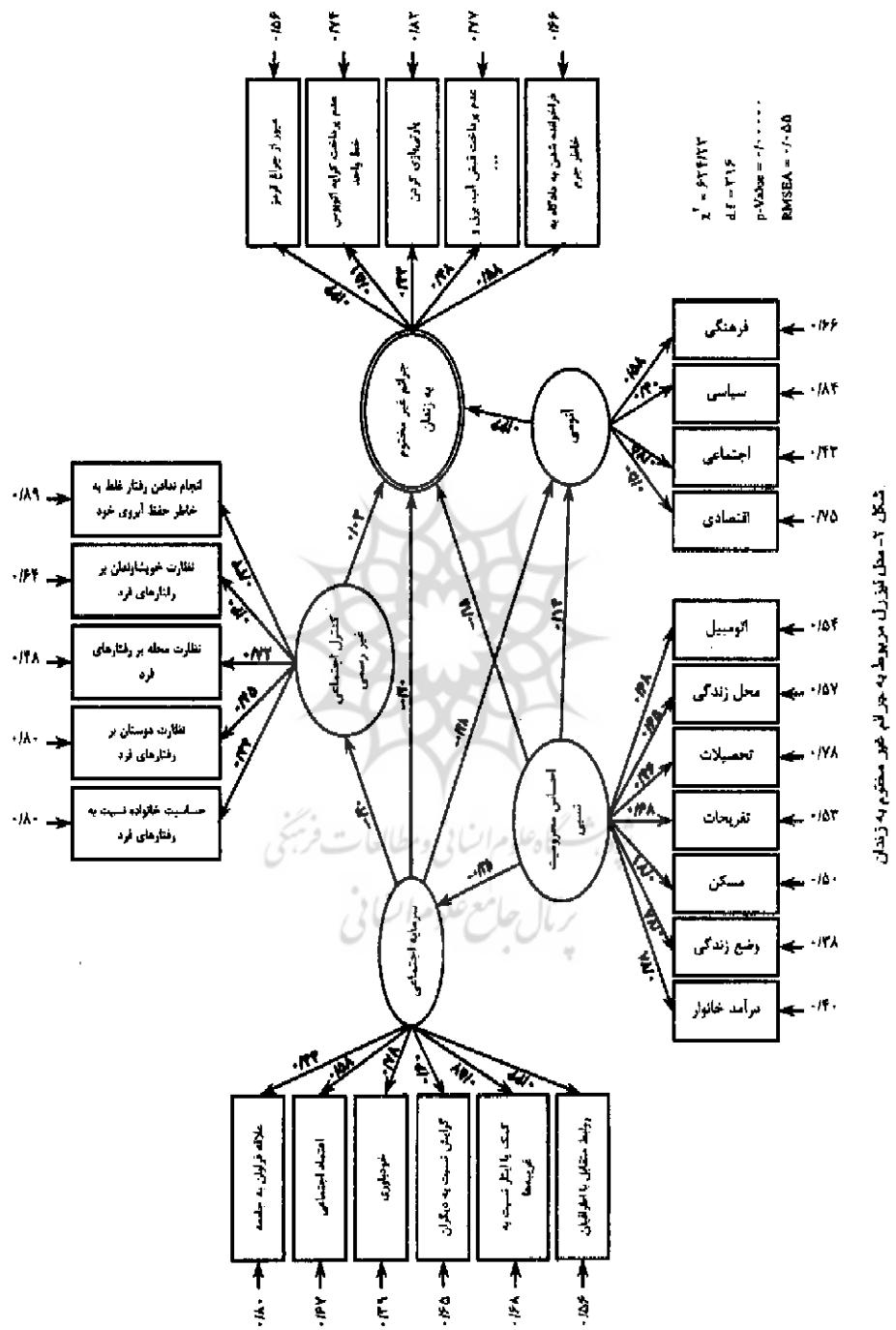
جدول ۶. مشارکت نسبی ابعاد سرمایه اجتماعی در تبیین متغیر جرم

متغیرها	وزن بتا (Beta)	انحراف معیار	آزمون Wald	درجه آزادی	سطح معنی‌داری	نسبت برتری (Exp (β))
علاقه فراوان به جامعه	-0.023	0.027	0.707	1	0.401	0.978
اعتماد اجتماعی	-0.018	0.019	0.835	1	0.258	0.982
روابط متقابل با اطرافیان	0.351	0.151	5.391	1	0.20	1.421
خودبازی	-0.086	0.028	9.767	1	0.002	0.918
گرایش نسبت به دیگران	-0.105	0.058	3.204	1	0.073	0.901
کمک یا ایثار نسبت به غریبه‌ها	0.006	0.031	0.034	1	0.854	1.006
مقدار ثابت	0.006	0.112	0.003	1	0.960	1.006

الگوسازی معادلات ساختاری^۱ (سطح خرد)

در تحقیق حاضر از آن جا که ما یک ساختار ثئوری مشخصی از قبل داشتیم، برای آزمون اعتبار سازه‌ای وسیله اندازه‌گیری خود و آزمون نیکویی برازش ساختار مورد نظر با استفاده از نرم‌افزار لیزرل (جورسکاگ و سوریوم، ۱۹۸۹؛ قاضی طباطبائی، ۱۳۷۶، ۱۳۷۴) با در اختیار داشتن داده‌های مربوط به متغیرها تحلیل عوامل تأییدی به عمل آمد. پس از اجرای برنامه و ارائه تغییرات لازم، مدل برازش شده فرضیه‌ها و روابط عنوان شده در تحقیق به شرح ذیل نمایان گردید:

1. Structural Equation Modeling (SEM)

شکل ۲- مطابق‌بودی معادله در لایه خود مخصوص به زنان

در بخش اندازه گیری همچنان که از مدل برمن آید اکثر بارگویه ها به جز یک مورد بالای ۰/۴۰ می باشند که نشان می دهد معرفه های متغیرهای مکنون به خوبی روی آنها بار شده اند و البته متغیرهایی که بارگویه پاییتی داشته اند از معادله خارج شده اند. بخش ساختاری مدل نیز حاکی از آن است که متغیرهای آنومی (۰/۶۶) و سرمایه اجتماعی (۰/۲۰) بیشترین مقدار واریانس جرایم غیر مختوم به زندان را تبیین کرده اند.

جدول (۷) آزمون نیکویی برآذش ساختار نظری مطرح شده با داده های مشاهده شده و اعتبار سازه ای وسیله اندازه گیری مورد بحث را نشان می دهد. از آنجا که معیارهای A.G.F.I = ۰/۸۵ و G.F.I = ۰/۸۷ تقریباً نزدیک به یک می باشند، حاکی از برآذش نسبتاً زیاد مدل و معیار R.M.S. = ۰/۰۵۵، حاکی از عملکرد ضعیف باقیمانده ها در مدل است. همان طور که جدول (۷) نشان می دهد، به جز روابط β_{13} (رابطه بین احساس محرومیت نسبی و آنومی)، β_{14} (رابطه بین کنترل اجتماعی غیر رسمی و جرایم غیر مختوم به زندان) و β_{14} (رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرایم غیر مختوم به زندان) دیگر فرضیات تحقیق نسبتاً تأیید شده اند که البته شدت روابط زیاد قوی نیست. هرچند اکثر فرضیات تحقیق تأیید شده اند؛ اما نقض رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرایم غیر مختوم به زندان نشان دهنده این است که تأثیر سرمایه

جدول ۷. برآوردها و مشخصات کلی مدل سطح خود

Latent Variables Model (Multiple items per construct)						
Path		Standardized path estimates				
γ_{11}						-۰/۱۵**
γ_{21}						۰/۱۴
γ_{41}						-۰/۲۵*
β_{12}						۰/۶۶*
β_{13}						۰/۰۳
β_{14}						-۰/۲۰
β_{34}						-۰/۴۰**
β_{24}						-۰/۴۸**
Stand-alone fit indexes						
Latent Variables Model (Multiple items per construct)		χ^2	D.F	GFI	AGFI	R.M.S
		۶۲۴/۲۲	۳۱۶	۰/۸۷	۰/۸۵	۰/۰۵۵
						۰/۰۰۰۰۰

کمیت آ معنی دار، در سطح معنی دار بودن ۰/۰۵.

اجتماعی بر روی جرم بیشتر غیر مستقیم است و از طریق تأثیر بر آنومی ($\beta = -0.48$) بر روی جرم تأثیر می‌گذارد. نکته دیگر این‌که شاخص احساس محرومیت نسبی نیز بیشتر به طور غیر مستقیم و از طریق سرمایه اجتماعی، میزان جرم را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عبارت دیگر، هرچقدر احساس محرومیت نسبی افراد افزایش یابد، میزان سرمایه اجتماعی آن‌ها کاهش یافته و بدنبال آن مرتكب جرایم زیادی خواهد شد.

نتایج متغیرهای سطح کلان: الف. آمارهای تک متغیری

در این قسمت برای توصیف متغیرهای سطح کلان، آمارهای مرکزی، موضعی و تشیت شاخص‌های وابسته و مستقل براساس میزان درآمد کشورها مورد بررسی قرار می‌گیرد. به‌منظور سهولت فهم، تمامی شاخص‌ها تغییر مقیاس یافته‌اند، به‌طوری‌که هر شاخص می‌تواند حداقل صفر و حداکثر ۱۰۰ اختیار کند. به عبارت دیگر، حد بالای هر شاخص در مقیاس جدید بالقوه می‌تواند ۱۰۰ باشد و نه بیشتر.

جرم

چنان‌که جدول (۸) نشان می‌دهد، میانگین و میانه نمونه کل برای شاخص جرم به ترتیب $53/79$ و $53/58$ است. در کشورهایی که دارای درآمد پایین می‌باشند، کمترین تشیت مربوط به این صفت مشاهده می‌شود. درواقع، کشورهای درآمد پایین میانگین جرم بالایی را از خود نشان داده‌اند. در حالی‌که کشورهای درآمد بالا (OECD) کمترین میانگین مربوط به این شاخص را دارا بوده‌اند. به عبارت دیگر، میزان جرایم گزارش شده کشورهای دارای درآمد بالا (OECD) به نحو چشمگیری کمتر از جرایم مربوط به کشورهای دارای درآمد پایین می‌باشد. به‌طوری‌که جدول ۸. آمارهای شاخص جرم

شاخص جرم					گروه‌بندی کشورها براساس میزان درآمد
اتسراff معیار	% ۷۵	چارک سوم	میانه % ۵۰	چارک اول % ۲۵	میانگین
۱۱/۱۱	۶۴/۳۰	۶۲/۳۶	۵۷/۶۲	۶۳/۸۱	درآمد پایین
۱۴/۵۲	۶۴/۲۱	۵۴/۶۰	۵۱/۴۴	۶۰	درآمد متوسط رو به پایین
۱۹/۰۹	۷۷/۴۹	۵۷/۵۴	۴۷/۰۹	۶۱/۲۱	درآمد متوسط رو به بالا
۲۰/۱۵	۴۵/۷۴	۳۷/۰۵	۱۸/۱۱	۳۴/۳۰	(OECD) درآمد بالا
۱۶/۳۲	۵۸/۲۰	۵۱/۸۸	۴۵/۹۴	۵۴/۵۳	(OECD) درآمد بالا (غیر
۲۰/۰۹	۶۲/۷۲	۵۳/۵۸	۴۲/۴۰	۵۲/۷۹	کل

میانگین و میانه شاخص جرم کشورهای درآمد پایین به ترتیب ۶۳/۸۱ و ۶۲/۳۶ بوده و برای کشورهای درآمد بالا (OECD) ۳۴/۳۰ و ۳۷/۵۵ می‌باشد.

سرمایه اجتماعی

در جدول (۹) آماره‌های مربوط به شاخص ترکیبی سرمایه اجتماعی نشان داده شده است. این شاخص درواقع از ترکیب سه معرف قبلی (اعتماد اجتماعی، عضویت در سازمان‌ها و اطمینان به سازمان‌های مختلف) ساخته شده است و به صورت کلی وضعیت کشورها را از نظر دارای بودن میزان سرمایه اجتماعی نشان می‌دهد. بر طبق آماره‌های موجود در جدول، کشورهای درآمد بالا (OECD) به طور چشمگیر دارای سرمایه اجتماعی بالایی نسبت به سایر کشورها می‌باشند. به طوری که میانگین نمرات شاخص سرمایه اجتماعی برای این کشورها ۷۴/۳۹ است. همچنین، برای کشورهای تحت مطالعه در کل میانگین، میانه و انحراف معیار به ترتیب ۴۹/۶۷، ۴۹/۲۳ و ۴۹/۰۱ می‌باشد. این خود نشان دهنده آن است که میزان سرمایه اجتماعی در میان کشورهای مورد تحقیق در حد نسبتاً متوسطی قرار دارد.

جدول ۹. آماره‌های شاخص سرمایه اجتماعی

سرمایه اجتماعی						شاخص	گروه‌بندی
انحراف معیار	چارک سوم	میانه %۷۵	چارک اول %۲۵	میانگین		کشورها براساس میزان درآمد	
۳۴/۰۴	۷۸/۱۰	۴۷/۸۷	۱۷/۹۵	۴۷/۹۷		درآمد پایین	
۱۴/۷۷	۴۷/۲۸	۲۹/۶۳	۲۰/۲۷	۳۲/۹۸		درآمد متوسط رو به پایین	
۱۸/۶۲	۵۱/۵۲	۳۵/۸۰	۲۲/۱۸	۳۵/۳۷		درآمد متوسط رو به بالا	
۱۵/۹۹	۸۲/۳۱	۷۴/۲۸	۶۸/۴۲	۷۶/۳۹		(OECD)	درآمد بالا
-	۳۲/۷۱	۳۳/۷۱	۳۳/۷۱	۳۲/۷۱		(OECD) غیر	درآمد بالا (غیر OECD)
۲۶/۰۱	۷۳/۱۲	۴۶/۵۷	۲۵/۱۲	۴۹/۲۳		کل	.

نابرابری درآمد

بنابر معیارهای آماری موجود، در جدول (۱۰) میزان نابرابری درآمد در میان کشورهای مورد تحقیق در حد نسبتاً بالایی است. به طوری که میانگین نمرات شاخص مذکور برای نمونه کل ۵۷/۴۳ و میانه آن ۵۷/۴۳ بوده و میانگین نمرات شاخص مذکور برای نمونه کل ۵۵/۲۲ بوده و میانه آن ۵۷/۴۳ می‌باشد. مراجعه به مشخصه‌های آماری توزیع شاخص مورد نظر نشان می‌دهد که کشورهای درآمد بالای غیر OECD و OECD به ترتیب با میانگین نمرات ۴۱/۲۶ و ۸۳/۳۳ کمترین نابرابری درآمد را به خود اختصاص داده‌اند. در حالی که کشورهای

درآمد متوسط رو به پایین و درآمد پایین به ترتیب بیشترین نابرابری درآمد را دارا هستند.

جدول ۱۰. آماره‌های شاخص نابرابری درآمد

نابرابری درآمد					شاخص	گروه‌بندی کشورها براساس میزان درآمد
انحراف معیار	چارک سوم٪ ۷۵	میانه٪ ۵۰	چارک اول٪ ۲۵	میانگین		
۲۴/۲۰	۸۶/۸۵	۶۳/۱۶	۴۷/۸۲	۵۶/۵۰	درآمد پایین	
۱۶/۸۷	۸۸/۵۷	۷۵/۱۰	۵۴/۹۶	۷۳/۵۲	درآمد متوسط رو به پایین	
۲۷/۱۱	۸۱/۹۳	۵۷/۹۳	۳۱/۹۷	۵۷/۴۲	درآمد متوسط رو به بالا	
۲۱/۸۹	۵۷/۲۱	۳۲/۲۳	۱۷/۵۰	۳۲/۸۳	(OECD)	درآمد بالا (OECD)
۲۹/۲۲	-	۴۶/۴۱	۵۱/۷۵	۲۶/۴۱	(OECD)	درآمد بالا (غیر OECD)
۲۷/۲۳	۷۷/۶۸	۵۷/۴۲	۳۲/۲۸	۵۵/۲۲		کل

سطح توسعه اقتصادی

آمارهای موجود در جدول (۱۱) نشان‌دهنده آن است که سطح توسعه اقتصادی در کشورهای درآمد بالا (OECD و غیر OECD) به طور چشمگیری بالا می‌باشد. در حالی که کشورهای درآمد پایین با میانگین نمرات ۲۱/۱۸ کمترین میزان توسعه اقتصادی را داشته‌اند. میانه توزیع فراوانی کل ۴۲/۸۱ است؛ یعنی بیش از ۵۰ درصد کشورها امتیازی بیش از ۴۲/۸۱ کسب کرده‌اند. افزون بر این، نیمی از این تعداد امتیازی بیش از ۶۳/۸۹ در این شاخص به دست آورده‌اند.

جدول ۱۱. آمارهای شاخص سطح توسعه اقتصادی

سطح توسعه اقتصادی					شاخص	گروه‌بندی کشورها براساس میزان درآمد
انحراف معیار	چارک سوم٪ ۷۵	میانه٪ ۵۰	چارک اول٪ ۲۵	میانگین		
۱۴/۰۴	۳۲/۸۸	۲۲/۲۴	۸/۲۵	۲۱/۱۸	درآمد پایین	
۱۷/۲۸	۴۴/۹۴	۳۷/۴۰	۲۶/۴۸	۳۶/۳۵	درآمد متوسط رو به پایین	
۱۱/۵۷	۵۸/۶۵	۴۷	۲۶/۲۴	۴۷/۴۷	درآمد متوسط رو به بالا	
۱۶/۲۲	۸۴/۸۹	۷۶/۲۳	۶۰/۹۷	۷۲/۰۵	(OECD)	درآمد بالا (OECD)
۲۰/۰۷	-	۷۳/۷۱	۶۰/۰۴	۷۸/۰۷	(OECD)	درآمد بالا (غیر OECD)
۲۳/۶۸	۵۳/۸۹	۴۲/۸۱	۳۱/۱۰	۴۷/۶۲		کل

ب. آمارهای چند متغیری؛ مشارکت نسبی معرفهای سرمایه اجتماعی در تبیین جرم جدول (۱۲) نشان دهنده رگرسیون جرم براساس ابعاد سرمایه اجتماعی در میان کشورهای مورد نظر در تحقیق می‌باشد. نتایج موجود در جدول مذکور حکایت از آن دارد که سه معرف اساسی سرمایه اجتماعی در سطح کلان در مجموع توانسته‌اند 0.55 از کل واریانس جرم را تبیین نمایند ($R^2 = 0.55$). همچنان‌که یافته‌های جدول نشان می‌دهد، در مدل شماره ۵ هر سه معرف سرمایه اجتماعی (در سطح کلان) با هم وارد شده‌اند و از بین آن‌ها فقط شاخص «قابل اعتماد بودن مردم» تأثیر معناداری بر روی جرم داشته است. بنابراین با توجه به یافته‌های این مدل می‌توان گفت که معرف اعتماد اجتماعی در مقایسه با معرفهای دیگر سرمایه اجتماعی نسبت به تبیین میزان جرم جوامع تعیین‌کننده‌تر بوده و دارای اهمیت خاصی می‌باشد. به طوری‌که هر جامعه‌ای که دارای اعتماد بالایی باشد، افراد آن جامعه کمتر مرتکب جرایم مختلف خواهند شد و بالعکس.

جدول ۱۲. ضریب استاندارد رگرسیون جرم بر روی ابعاد سرمایه اجتماعی (در بین کشورها)

متغیرهای مستقل	مدل ۱	مدل ۲	مدل ۳	مدل ۴	مدل ۵
قابل اعتماد بودن مردم	-0.561** (-3.251)	-	-	-0.718*** (-4.174)	-0.773 (-3.582)
عضویت در سازمان‌ها	-	-0.172 (-0.762)	-	-0.006 (-0.034)	-0.065 (-0.451)
اطمینان به سازمان‌ها	-	-	-0.311 (-1.387)	-	-0.078 (0.360)
ضریب تبیین (R^2)	0.315	0.30	0.95	0.517	0.559
ضریب تعیین تعدیل شده (Adjusted R^2)	0.285	-0.021	0.46	0.460	0.457

توجه: اعداد داخل پرانتز نسبت‌های "آ" می‌باشند.
 ازمنهای یک دامنه): $p < 0.001$ *** $p < 0.01$ ** $p < 0.05$ *

مشارکت نسبی متغیرهای مستقل در تبیین متغیر وابسته

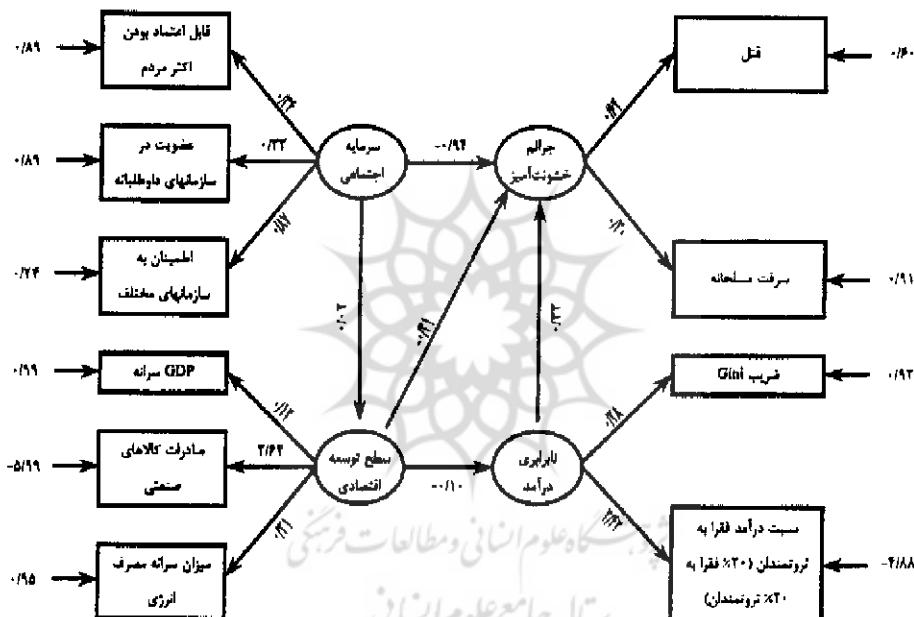
جدول (۱۳) رگرسیون جرم را براساس متغیرهای مستقل تحقیق در بین کشورها نشان می‌دهد.

اطلاعات موجود در جدول (۱۳) حاکی از آن است که متغیرهای سرمایه اجتماعی، نابرابری درآمد و سطح توسعه اقتصادی ازجمله متغیرهایی هستند که هر کدام به صورت جداگانه تأثیرات معناداری بر روی جرم می‌گذارند (نگاه کنید به مدل‌های ۱، ۲ و ۳). در مدل‌های ۷، ۸، ۹ و ۱۰

جندول ۱۳. ضرایب استاندارد رگرسیون جرم روی متغیرهای مستقل با کنترل متغیرهای پیشینهای (درین گشوارها)

لاریزونیاں یوکی ملٹنیا (۱۹۰۱) > d_{sp} (۱۹۰۲) > d_{sp}^* (۱۹۰۴) > d_{sp}^{**} (۱۹۰۵) میں منتشر۔

در کنار متغیرهای مستقل اصلی، یکسری از متغیرهای کنترلی نیز به ترتیب وارد مدل شده‌اند و سعی شده است تأثیرات آن‌ها بر روی دیگر متغیرها کنترل شده تا تبیین رگرسیونی از وضوح بیشتری برخوردار گردد. اما همچنان‌که در جدول مذکور مشاهده می‌شود هیچ یک از آن‌ها در کنار سایر متغیرها روابط معناداری را نشان نمی‌دهند. برای درک بهتر تأثیر متغیرهایی که به طور معنادار با جرم رابطه داشته‌اند، از بین مدل‌های مذکور مدل ۷ به عنوان مدل نهایی انتخاب شده است. به خاطر این‌که در این مدل هم تعداد روابط معنادار بیشتر است و هم این‌که نسبت به مدل ۵ و ۶ درصد بیشتری از کل واریانس متغیر وابسته (جرم) را مورد تبیین قرار داده است.

شکل ۳. مدل لیزرل مربوط به جرایم خشونت‌آمیز

تحلیل معادلات ساختاری جرایم خشونت‌آمیز (سطح کلان)

در این قسمت، متغیرهای مشاهده‌پذیر مربوط به متغیرهای مکنون در مدل جرایم خشونت‌آمیز قبل از ورود به معادله مورد تحلیل عامل اکتشافی قرار گرفت و شاخص‌هایی که روی متغیرهای مکنون بار می‌شدند وارد معادله گشته و شاخص‌هایی غیر همبسته با شاخص‌های دیگر از معادله حذف گردیدند. پس از به دست آوردن عامل‌های مورد نظر و وارد نمودن آن‌ها در مدل معادلات ساختاری، مدل کلی لیزرل به صورت زیر اجرا شده و به دست آمد:

در مورد بخش اندازه‌گیری همچنان‌که از مدل برmi آید اکثر معرفه‌های متغیرهای مکنون به طور نسبتاً مناسب روی آن‌ها بار شده‌اند. در بخش ساختاری نیز، همچنان‌که از مدل پیدا است، متغیرهای سرمایه اجتماعی (۹۴٪) و نابرابری درآمد (۳۲٪) بیشترین مقدار واریانس جرایم خشونت‌آمیز را تبیین کرده‌اند.

جدول (۱۴) آزمون نیکویی برازش ساختار نظری مطرح شده با داده‌های مشاهده شده و اعتبار سازه‌ای و سیله‌اندازه‌گیری مورد بحث را نشان می‌دهد. از آن‌جا که معیارهای $G.F.I = 1$ و $A.G.F.I = 1$ می‌باشند، حاکی از برازش کامل مدل و معیار $R.M.S = ۰/۰۰$ ، حاکی از عملکرد بسیار ضعیف باقی‌مانده‌ها در مدل است. همچنین کمیت $\chi^2/df = ۰/۹۴$ همراه با درجه آزادی و عدم معناداری $P\text{-Value} = ۰/۰۰$ نشان‌دهنده برازش کاملاً خوب مدل مورد نظر می‌باشد.

همان‌طور که جدول (۱۴) نشان می‌دهد، به جز رابطه^{۳۱} (رابطه بین سرمایه اجتماعی و سطح توسعه اقتصادی) دیگر فرضیات تحقیق تأیید شده‌اند که البته شدت روابط در برخی از آن‌ها زیاد قوی نیست. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان گفت که هر چقدر سرمایه اجتماعی یک جامعه بالا باشد، میزان جرایم خشونت‌آمیز آن جامعه کمتر خواهد بود ($\beta_{11} = -0/94$). همچنین هر چقدر میزان نابرابری درآمد در جامعه‌ای افزایش یابد به همان نسبت میزان جرایم خشونت‌آمیز در آن جامعه افزایش خواهد یافت ($\beta_{12} = 0/32$). از طرف دیگر، سطح توسعه اقتصادی یک جامعه باعث کاهش جرایم خشونت‌آمیز ($\beta_{13} = -0/21$) و همچنین کاهش نابرابری درآمد ($\beta_{23} = -0/10$) در آن جامعه خواهد شد.

جدول ۱۴. برآوردها و مشخصات کلی مدل جرایم خشونت‌آمیز (سطح کلان)

Latent Variables Model (Multiple items per construct)						
Path	Standardized path estimates					
γ_{11}						-0/94*
γ_{31}						0/02
β_{12}						0/32*
β_{13}						-0/21*
β_{23}						-0/10*
Stand-alone fit indexes						
Latent Variables Model (Multiple items per construct)	χ^2	D.F.	GFI	AGFI	R.M.S	P-Value
	۱/۶۶	۳۰	۱	۱	۰/۰۰	۰/۰۰***

* کمیت آماری دار، در سطح معنی‌دار بودن $> 0/05$.

نتیجه‌گیری

الف. نتایج سطح خرد

یافته‌های این پژوهش حاکی از آن است که در مجموع بین سرمایه اجتماعی و جرایم غیر مختوم به زندان رابطه منفی، نسبتاً متوجه و معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، هر چقدر میزان سرمایه اجتماعی فرد افزایش یابد از میزان جرایم غیر مختوم به زندان او کاسته شده و جرایم کمتری از او سر می‌زند. همچنین، نتایج رگرسیون لجستیک نشان می‌دهد متغیر سرمایه اجتماعی با ضریب (-0.324) بیشترین سهم را در تبیین متغیر وابسته (جرائم) داشته است. بدین معنی که، هر چقدر سرمایه اجتماعی فرد بیشتر باشد، احتمال ارتکاب به جرم او کاهش می‌یابد.

علاوه بر یافته‌های فوق، نتایج به دست آمده از آزمون تحلیل معادلات ساختاری در تحقیق حاضر حاکی از آن است که اگرچه سرمایه اجتماعی به طور مستقیم بر روی جرم تأثیر می‌گذارد، ولی این شاخص بیشترین تأثیرش را بر روی جرم از طریق آنومی و به طور غیر مستقیم می‌گذارد. بدین صورت که هر چقدر میزان سرمایه اجتماعی افراد در جامعه کاهش یابد، آنومی در آن جامعه افزایش یافته و افراد ارتکاب به جرم زیادی را از خود نشان خواهند داد.

همان طور که قبلاً اشاره شد، سرمایه اجتماعی در سطح خرد با شش معروف «علاقهٔ فراوان به جامعه»، «اعتماد اجتماعی»، «روابط متقابل با اطرافیان»، «خودبازی»، «گرایش نسبت به دیگران» و کمک یا «ایشار نسبت به غریبه‌ها» سنجیده شده است. از این‌رو، برای تک تک معرف‌های فوق نیز آزمون‌های آماری ویژه‌ای صورت گرفت و نتایج آن به شرح زیر مورد مذاقه قرار گرفت:

ضرایب همبستگی مربوط به معرف‌های مذکور در بین کل پاسخگویان تحقیق نشان می‌دهد که ابعاد شش گانه سرمایه اجتماعی با شاخص جرایم غیر مختوم به زندان دارای روابط منفی و معنادار می‌باشند. یعنی هر چه علاقهٔ فراوان به جامعه، اعتماد اجتماعی، خودبازی در فرد بیشتر بوده و فرد احساس مثبت زیادی به دیگران داشته باشد و دارای روابط متقابل زیادی با اطرافیان خود بوده و همچنین احساس کمک یا ایشار نسبت به غریبه‌ها در فرد به وفور وجود داشته باشد، میزان ارتکاب به جرم او کمتر خواهد بود.

نتایج حاصل از معادله رگرسیونی در میان کل پاسخگویان نیز حاکی از آن است که اگرچه معرف‌های سرمایه اجتماعی هر کدام به صورت جداگانه تأثیر منفی و معناداری بر روی جرم افراد داشته‌اند، اما در بین آن‌ها شاخص اعتماد اجتماعی بیشترین میزان تبیین جرم را به خود اختصاص داده است. به طوری که این شاخص توانسته است به تنها ۸۶٪ (۰/۰۸۶) واریانس جرایم

غیر مختوم به زندان را تبیین نماید. به عبارت دیگر، هر چقدر اعتماد اجتماعی فرد بیشتر بوده است، میزان جرم او نیز کاهش یافته است.

ب. نتایج سطح کلان

نتایج حاصل از آزمون‌های آماری مختلف بین متغیرهای سطح کلان حاکی از آن است که بین سرمایه اجتماعی و جرم رابطه منفی، نسبتاً قوی و معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، هر چقدر میزان سرمایه اجتماعی یک جامعه بیشتر باشد، میزان جرم در آن جامعه کاهش خواهد یافت. همچنین، براساس معادله رگرسیونی بدست آمده در بین کشورها، مشاهده می‌گردد که سرمایه اجتماعی به تنهایی (٪۳۱) کل واپرائی‌ساز جرم را تبیین می‌نماید؛ علاوه بر این، وقتی که این شاخص همراه با متغیر نابرابری درآمد وارد مدل می‌گردد، هر دو متغیر معناداری خود را حفظ می‌نمایند و این نشان‌دهنده آن است که نابرابری درآمد و سرمایه اجتماعی هر کدام به صورت مجزا میزان جرم را مورد تبیین قرار می‌دهند. براساس نتایج تحلیل معادلات ساختاری نیز مشاهده می‌شود که بین سرمایه اجتماعی و جرایم خشونت‌آمیز رابطه منفی، قوی و معناداری وجود دارد. بدین معنی که هر چقدر سرمایه اجتماعی یک جامعه بالا باشد، میزان جرایم خشونت‌آمیز آن کمتر خواهد بود.

همچنین نتایج بدست آمده، نشان می‌دهد که اگرچه بین سه معرف سرمایه اجتماعی و میزان جرم کشورها رابطه منفی وجود دارد؛ اما این رابطه فقط در مورد شاخص «قابل اعتماد بودن مردم» معنی دار می‌باشد. به عبارت دیگر، معرف اعتماد اجتماعی در مقایسه با معرفهای دیگر سرمایه اجتماعی نسبت به تبیین جرم جوامع تعیین‌کننده‌تر بوده و دارای اهمیت خاصی است. به طوری که هر جامعه‌ای که دارای اعتماد بالایی باشد، افراد آن جامعه کمتر مرتکب جرایم مختلف خواهند شد و بالعکس. بنابراین، نتایج مربوط به معرفهای دیگر سرمایه اجتماعی معنی دار نبوده و نمی‌توان آن را به کل جامعه آماری تعمیم داد.

نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون چند متغیره و تحلیل معادلات ساختاری حاکی از آن است که هر چقدر جامعه‌ای از لحاظ اقتصادی توسعه بالایی داشته باشد میزان جرم و جنایت در آن جامعه کمتر خواهد بود. همچنین، بین سطح توسعه اقتصادی و نابرابری درآمد در بین کشورهای مورد نظر رابطه منفی و معناداری وجود دارد. بدین معنی که، هر چقدر جامعه‌ای از لحاظ توسعه اقتصادی رشد زیادی داشته باشد، به مرور زمان از میزان نابرابری درآمد در آن جامعه کاهش یافته و درآمدها تا حدودی به صورت عادلانه توزیع خواهند شد. به دنبال آن، هر چقدر میزان نابرابری درآمد در جامعه‌ای کمتر باشد، جرم و جنایت نیز در آن جامعه کاهش خواهد یافت.

علاوه بر نتایج به دست آمده فوق، در تحقیق حاضر روابط معناداری نیز بین شاخص حاکمیت قانون با متغیرهای سرمایه اجتماعی، سطح توسعه اقتصادی، نابرابری درآمد و میزان بیکاری مشاهده شد. بدین صورت که هر چقدر سرمایه اجتماعی در یک جامعه بالا باشد و توسعه اقتصادی در آن صورت گرفته و نابرابری درآمد کمتر و میزان بیکاری پایینی وجود داشته باشد، حاکمیت قانون نیز در آن جامعه بیشتر خواهد بود. درواقع در صورت وجود شرایط فوق، مردم سعی خواهند کرد بیشتر تابع قانون باشند و از مقررات و هنجارهای رسمی پیروی کنند.

با توجه به این‌که نتایج تحقیق حاضر با بیشتر یافته‌های تحقیقات قبلی (سمپسون و گروز، ۱۹۸۹؛ پ. کندی و همکاران، ۱۹۹۸؛ دانیل لدرمن و همکاران، ۱۹۹۹؛ کاواچی و همکاران، ۱۹۹۹؛ راتفیلد و همکاران، ۲۰۰۱؛ سندروگالی و همکاران، ۲۰۰۲) همخوانی دارد و درواقع از آن‌ها حمایت می‌نماید، می‌توان گفت که تحقیق حاضر از پشتونه تئوری قوى و محکمی برخوردار بوده و نتایج حاصل از آن را می‌توان با اطمینان به کل جامعه آماری تعمیم داد. بنابراین با در نظر گرفتن این یافته‌ها، می‌توان پیشنهاداتی را در سه سطح خانواده، محله و جامعه بهصورت زیر مطرح نمود:

۱. تقویت ارتباط و اعتماد متقابل بین اعضای خانواده توسط والدین به طوری که والدین وقت زیادی را صرف بررسی مسائل خانواده خود نموده و ارتباط کافی با یکدیگر و با فرزندان خود برقرار نمایند.

۲. تقویت اعتماد متقابل به دیگران در دوران کودکی و نقش آموزش و بالا بردن مهارت‌های ارتباط با دیگران و جامعه‌پذیر کردن افراد توسط خانواده که می‌تواند نقش اساسی در کاهش جرم داشته باشد.

۳. تقویت حسن ایثار و از خودگذشتگی، خودباوری و علاقه‌مندی به جامعه در فرزندان توسط اعضای بزرگسال خانواده.

۴. با توجه به یافته‌های تحقیق حاضر در زمینه روابط همسایگی و اعتماد متقابل به همسایگان توصیه می‌شود افرادی که در یک محله ساکن هستند با ایجاد انجمن‌های مختلف محلی و شرکت فعال در آن‌ها به مرور زمان اعتماد متقابل را بین همسایگان به وجود آورند که خود این انجمن‌ها باعث تقویت سرمایه اجتماعی محل گشته و می‌توانند از بروز جرایم مختلف در آن محله جلوگیری نمایند. علاوه بر آن، افرادی که عضو این انجمن‌ها هستند دیگر به خود اجازه ارتکاب جرم را نخواهند داد، چراکه در صورت انجام دادن رفتارهای کجرود، از طرف اعضای محله طرد خواهند شد.

۵. از آن‌جا که سرمایه اجتماعی اساساً در خارج از بخش دولتی بوجود می‌آید، چنان‌چه

دولت‌ها بخواهند وظایقی را که بهتر است به جامعه مدنی سپرده شود در دست گیرند، سرمایه اجتماعی را تهی می‌کنند. بنابراین، دولت‌ها باید وظایقی را که نهادهای کوچک‌تر و کمتر متمنکز و دیوان‌سالار می‌توانند اجرا کنند به جامعه مدنی بسپارند. همچنین، سیاست‌های دولت باید از طریق ارزش‌های فرهنگی جدید با اشکال مختلف جامعه‌پذیری بیشتر رفتار و انگیزه‌های مردم را دگرگون سازد. لازمه تغییر رفتار و انگیزه‌های مردم نیز به وجود آمدن احیا و انجمن‌های گوناگون در جامعه می‌باشد. بهمین خاطر، دولت باید برای تقویت سرمایه اجتماعی بین گروهی در جامعه زمینه مشارکت فعال مردم در انجمن‌های داوطلبانه را فراهم سازد و از این طریق باعث تعاملات گسترده مردم با یکدیگر گردد که آن نیز اعتماد تعییم یافته را به وجود آورده و جرم و جنایت را در جامعه کاهش خواهد داد.

منابع

- اردبیلی، محمدعلی (۱۳۷۹)؛ حقوق جزای عمومی، تهران: نشر میزان.
- پاتنم، روبرت (۱۳۸۰)؛ دموکراسی و سنت‌های مدنی (تجربه ایتالیا و درس‌هایی برای کشورهای در حال گذار)، ترجمه محمد تقی دلفوز، تهران: دفتر مطالعات و تحقیقات سیاسی وزارت کشور، چاپ اول.
- چلبی، مسعود (۱۳۸۱)؛ بررسی تجربی نظام شخصیت در ایران، تهران: مؤسسه پژوهشی فرهنگ، هنر و ارتباطات، چاپ اول.
- چلبی، مسعود (۱۳۷۵)؛ جامعه‌شناسی نظم: تشرییع و تحلیل نظری نظم اجتماعی، تهران: نشر نی، چاپ اول.
- چلبی، مسعود (۱۳۸۱)؛ «فضای کنش: ابزاری تنظیمی در نظریه‌سازی»، مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره چهارم، شماره ۱: ۴۵-۶، تهران.
- روزبهانی، توران (۱۳۷۸)؛ «نقش خانواده به عنوان عامل و مانع بزهکاری نوجوانان (با تکیه بر نظم در خانواده)»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد پژوهش اجتماعی، استاد راهنما: مسعود چلبی، تهران: دانشگاه الزهرا.
- ستوده، هدایت‌الله (۱۳۷۳)؛ مقدمه‌ای بر: آسیب‌شناسی اجتماعی، تهران: مؤسسه انتشارات آواز نور، چاپ دوم.
- صدقی، ذبیح‌الله (۱۳۷۲)؛ «تأثیر اجتماعی در ارتکاب جرم با تکیه بر عوامل خانوادگی، فرهنگی و اجتماعی مؤثر بر بزهکاری نوجوانان»، کانون اصلاح و تربیت تهران، تابستان.
- فوکویاما، فرانسیس (۱۳۷۹)؛ پایان نظم: سرمایه اجتماعی و حفظ آن ترجمه غلام عباس توسلی، تهران: انتشارات جامعه ایرانیان، چاپ اول.
- قاضی طباطبائی، محمد (۱۳۷۷)؛ «فرآیند تدوین، اجرا و تفسیر ستاده‌های یک مدل کلی لیزرل: یک مثال عینی»، سالنامه پژوهشی، شماره یکم.
- قاضی طباطبائی، محمود (۱۳۷۴)؛ «مدل‌های ساختار کوواریانس یا مدل‌های لیزرل در علوم اجتماعی»، نشریه دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، شماره ۲، دانشگاه تبریز، زمستان.
- کلمن، جیمز (۱۳۷۷)؛ بیان‌های نظریه اجتماعی، ترجمه متوجه صبوری، تهران: نشر نی، چاپ اول.

گیدزن، آنتونی (۱۳۸۱)؛ جامعه‌شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، تهران: نشر نی، چاپ هفتم.
ممتاز، فربده (۱۳۸۱)؛ انحرافات اجتماعی: نظریه‌ها و دیدگاه‌ها، تهران: شرکت سهامی انتشار، چاپ اول.
منصور، جهانگیر (۱۳۸۱)؛ قانون مجازات اسلامی، تهران: نشر دیدار.

- Bohrnstedt, George W., 1983. "Measurement". *Handbook of Survey Research*, Edited by Peter H. Rossi, James D. Wright & Andy B. Anderson.
- Browning, Christopher R., Dietz, Robert & Feinberg, Seth L., 2000. "Negative Social Capital and Urban Crime: A Negotiated Coexistence Perspective". URAI working paper No. 00-07 at the Ohio state university: 1-59, <http://www.urai.ohio-state.edu>.
- Bullen, P. & Onyx, J., 1998. "Measuring Social Capital in Five Communities in NSW". PP. 88-92, At <http://www.map 1.com.au/a2.htm>.
- Bursik, Robert J., JR., 1988. "Social Disorganization and Theories of Crime and Delinquency: Problems and Prospects". *Criminology*, Volume 26, Number 4: 519-551.
- Carmines, Edwards G., Zeller, Richard A., 1979. "Reliability and Validity Assessment". Sage Publications/Beverly Hills/London.
- Coleman, James S., 1988. "Social Capital in the Creation of Human Capital". *American Journal of Sociology* 94: 95-120, The International Bank for Reconstruction and Development, 2000, The World Bank, Washington, US: 13-39.
- Edwards, Bob & Foley, Michael W., 1997. "Social Capital and the Political Economy of our Discontent". *American Behavioral Scientist*, Vol. 40, No. 5: 669-678.
- Family support services. From 3: Group Participants Questionnaire (September, 1998): 1-4.
- Field, John., 2003. "Social Capital". Published by Routledge, London, UK.
- Fine, Ben., 2001. "Social Capital Versus Social Theory (Political economy and social science at the turn of the millennium)". Published by Routledge, London, UK.
- Galea, Sandro., Karpati, Adam., Kennedy, Bruce., 2002. "Social Capital and Violence in the United States, 1974-1993". *Social Science & Medicine*, Volume 55, Issue 8, Pages: 1373-1383. <http://www.elsevier.com/locate/socscimed>.
- Grootaert, Christian., Narayan, Deepa., Jones, Veronica Nyhan., Woolcock, Michael., 2003. "Integrated Questionnaire for the Measurement of Social Capital (SC-IQ)". The World Bank, Social Capital Thematic Group: 1-70, <http://www.worldbank.org/poverty/scapital>.
- Hagan, John., Merkens, Hans & Boehnke, Klaus., 1995. "Delinquency and Disdain: Social Capital and the Control of Right-Wing Extremism Among East and West

- Berlin Youth". *AJS*, Volume 100, Number 4: 1028-1052.
- Hemenway, David., Kennedy, Bruce P., Kawachi, Ichiro and Putnam, Robert D., 2001. "Firearm Prevalence and Social Capital". *Annals of Epidemiology*, Volume 11, Issue 7, Pages: 484-490.
- Human Development Report, 2000, Published for the United Nations Development Programme, New York, Oxford university.
- Inglehart, Ronald et al., 1981-1984, 1990-1993 and 1995-1997. World Values Surveys and European Values Surveys". Inter-University Consortium for Political and Social Research (ICPSR 2790).
- Interpol/International Crime Statistics, 1999.
- Katz, Rebecca S., 2002. "Re-Examining the Integrative Social Capital Theory of Crime". *Western Criminology Review* 4 (1), 30-54.
- Kawachi, Ichiro., Kennedy, Bruce P. and Wilkinson, Richard G., 1999. "Crime: Social Disorganization and Relative Deprivation". *Social Science & Medicine*, Volume 48, Issue 6, Pages: 719-731. <http://www.scienceDirect-social Science & Medicine: Crime: Social Disorganization and Relative Deprivation>.
- Kennedy, Bruce P., Kawachi, Ichiro and Brainerd, Elizabeth., 1998. "The Role of Social Capital in the Russian Mortality Crisis". *World Development*, Vol. 26, No. 11, PP. 2029-2043.
- Kennedy, Bruce P., Kawachi, Ichiro., Prothrow-Stith, Deborah., Lochner, Kimberly and Gupta, Vanita., 1998. "Social Capital, Income Inequality, and Firearm Violent Crime". *Soc. Sci. Med.* Vol. 47, No. 1, PP. 7-17.
- Krishna, Anirudh., 1998. "Creating and Harnessing Social Capital". The International Bank for Reconstruction and Development, 2000, The World Bank, Washington, US: 71-93.
- Krishna, Anirudh., 2002. No. "Enhancing Political Participation in Democracies (What is the role of social capital?)". *Comparative political studies*, Vol. 35, No. 4: 437-460.
- Lederman, Daniel., Loayza, Norman and Menendez Ana., 1999. "Violent Crime: Does Social Capital Matter": 1-43, <http://www.rose-net.com>.
- Lindstrom, Martin., Merlo, Juan and Ostergren, Per-Olof, 2003. "Social Capital and Sense of Insecurity in the Neighbourhood: a Population-based Multilevel Analysis in Malmo, Sweden". *Social Science & Medicine*, Volume 56, Issue 5, Pages: 1111-1120.
- Lochner, Kimberly., Kawachi, Ichiro., Kennedy, Bruce P., 1999. "Social Capital: a Guide to its Measurement". *Health & Place* 5: 259-270. <http://www.elsevier.com/locate/healthplace>.

- Macmillan, Ross., 1995. "Changes in the Structure of Life Courses and the Decline of Social Capital in Canadian Society: A Time Series Analysis of Property Crime Rates". *Canadian Journal of Sociology/Cahiers Canadiens de sociologie* 20 (1): 51-79.
- Markowitz, Fred E., 2001. "Socioeconomic Disadvantage and Violence Recent Research on Culture and Neighborhood Control as Explanatory Mechanisms". *Aggression and violent behavior*, Volume 8: 145-154.
- Markowitz, Fred E., Bellair, Paul E., Liska, Allen E. and Liu, Janhong., 2001. "Extending Social Disorganization Theory: Modeling the Relationships Between Cohesion, Disorder, and Fear". *Criminology*, Volume 39, Number 2: 293-320.
- McCarthy, Bill., Hagan, John., Martin, Monica J., 2002. "In and Out of Harm's Way: Violent Victimization and the Social Capital of Fictive Street Families". *Criminology*, Volume 40, Number 4: 831-865.
- McIlwaine, Cathy and Moser, Caroline O.N., 2001. "Violence and Social Capital in Urban Poor Communities: Perspectives from Colombia and Guatemala". *Journal of international development* No. 13, PP. 965-984. <http://www.iadb.org/etica>.
- Moser & Holland, 1997. "Social Capital in Crime, Corruption and Conflict". <http://www.sciencedirect.com>, October 10, 2002.
- Narayan, Deepa and Pritchett, Lant., 2000. "Social Capital: Evidence and Implications". The International Bank for Reconstruction and Development, 2000, The World Bank, Washington, US: 269-295.
- Narayan, Epa., 1998. "Global Social Capital Survey". Prem, World Bank: 1-10.
- Paras, Pablo., 2003. "Unweaving the Social Fabric: the Impact of Crime on Social Capital". The center for U.S.-Mexican studies, May 15-17: 1-18, <http://usmex.ucsd.edu/justice>.
- Paxton, Pamela., 2002. "Social Capital and Democracy: an Interdependent Relationship". *American sociological review*, Vol. 67 (April: 254-277).
- Petro, Nicolai N., 2001. "Creating Social Capital in Russia: the Novgorod Model". *World Development*, Vol. 29, No. 2, PP. 229-244.
- Putnam, Robert D., 1995. "Bowling Alone: America's Declining Social Capital". *Journal of Democracy* 6: 65-78.
- Rose, Dina A., Clear, Todd R., 1998. "Incarceration, Social Capital, and Crime: Implications for Social Disorganization Theory". *Criminology*. Beverly Hills: Vol. 36, Iss. 3; PDF (Pg. 441-479), Full text (1-16).
- Rosenfeld, Richard., Messner, Steven F., Baumer, Eric P., 2001. "Social Capital and Homicide". *Social Forces*, Vol. 80, Issue 1: 283-309.

- Saegert, Susan., Winkel, Gary and Swartz, Charles., 2002. "Social Capital and Crime in New York City's Low-Income Housing". *Housing Policy Debate*, Volume 13, Issue 1: 189-226.
- Sampson, Robert J. & Laub, John H., 1990. "Crime and Deviance over the Life Course: The Salience of Adult Social Bonds". *American Sociological Review*, Vol. 55 (October: 609-627).
- Sampson, Robert J., Groves, W. Byron., 1989. "Community Structure and Crime: Testing Social-Disorganization Theory". *American Journal of sociology*: 774-801.
- Savage, Joann. & Kanazawa, Satoshi. 2002. "Social Capital, Crime, and Human Nature". *Journal of Contemporary Criminal Justice*, Vol. 18, No. 2: 188-211.
- Siegel, Larry J., 2001. "Criminology Theories, Patterns and Typologies". Wadsworth, A division of Thomson Learning, Inc. Web: <http://www.thomsonrights.com>.
- Spellerberg, Anne. (Social Policy) assisted by the Social Capital Programme team., 2001. "Framework for the Measurement of Social Capital in New Zealand". Published by Statistics New Zealand, Te Tari Tatau, Wellington, New Zealand.
- Titus Reid, Suc., 2000. "Crime and Criminology". Florida state university, Ninth Edition.
- Turner, Jonathan H., 1998. "The Structure of Sociological Theory". Sixth Edition, Wadsworth publishing company, The US.
- Turner, Jonathan H., 2000. "The Formation of Social Capital". The International Bank for Reconstruction and Development, 2000, The World Bank, Washington, US: 94-145.
- Warner, Barbara D. & Fowler, Shannon K., 2003. "Strain and Violence: Testing a General Strain Theory Model of Community Violence". *Journal of criminal justices* 31: 511-521.
- Wen, Ming., Browning, Christopher R., Cagney, Kathleen A., 2003. "Poverty, Affluence, and Income Inequality: Neighborhood Economic Structure and its Implications for Health". *Social Science & Medicine*, Volume 57: 843-860.
- World Values Survey, 1995-1997. Institute for Social Research, The university of Michigan.

مسعود چلیپی استاد جامعه‌شناسی دانشگاه شهید بهشتی است. آخرین کتاب او، تحت عنوان «تحلیل اجتماعی در فضای کنش»، در شرف چاپ می‌باشد. علاوه بر پژوهشی او در زمینه‌های توسعه، نظام اجتماعی، نظریه اجتماعی و جامعه‌شناسی تطبیقی است. محمد مبارکی کارشناس ارشد پژوهش اجتماعی است. علاوه بر پژوهشی او در زمینه‌های مسائل اجتماعی و جامعه‌شناسی انحرافات است.